

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของ
นิสิตนักศึกษา

Factors affecting sexual behaviors among
university's students.

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์

พรนภา หอมสินธุ์

คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

สนับสนุนโดยทุนอุดหนุนการวิจัยงบรายได้

ประจำปีงบประมาณ 2539

ISBN 974-573-705-4

ประวัติผู้วิจัย

1. นางสาวรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์
ตำแหน่ง อาจารย์ระดับ 5
วุฒิ พย.บ.
วท.ม. (วิทยาการระบาด)
สถานที่ทำงาน ภาควิชาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. นางสาวพรนภา หอมสินธุ์
ตำแหน่ง อาจารย์ระดับ 5
วุฒิ พย.บ.
วท.ม. (พยาบาลสาธารณสุข)
สถานที่ทำงาน ภาควิชาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำนำ

ท่ามกลางกระแสของสังคมที่การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณี และค่านิยมอันดีงามของสังคมไทย วัยรุ่นมีการเรียนรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากขึ้นซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ได้แก่ ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การทำแท้ง การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น และมีแนวโน้มของปัญหาที่รุนแรงตามมา เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคเอดส์ในวัยเจริญพันธุ์ อันมีสาเหตุมาจากการสำส่อนทางเพศ

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาหามาตรการและวางแผน เพื่อการป้องกันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศในอนาคตต่อไป

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์
พรนภา หอมสินธุ์

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้ โดยทุนที่ได้รับนั้นเป็นทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัย ประเภทงบรายได้ ประจำปี พ.ศ.2539 นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.บัญญัติ สุขศรีงาม รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ม.บูรพาที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้อนุเคราะห์ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม ทำให้สามารถรวบรวมสิ่งที่ต้องการได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้แก่ รศ.ดร. พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ ผศ.ดร.สุนทราวดี เขียวพิเชฐ และ ผศ.ดร. สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.สุวรรณา จันทร์ประเสริฐ ที่กรุณาอ่านรายงานการวิจัยและแก้ไข รวมถึงชี้แนะการเขียนวิจัยให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หน่วยงานและบุคคลสำคัญที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม คือ ไปรษณีย์ มหาวิทยาลัยบูรพาและเจ้าหน้าที่ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จมิได้ หากไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ให้ความจริงใจในการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์
พรนภา หอมสินธุ์

โครงการวิจัย : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา

Factors affecting sexual behaviors among university 's students

คณะผู้วิจัย : รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์
พรนภา หอมสินธุ์

ปีที่ทำวิจัย : 2539

บทคัดย่อ

วัยรุ่นเป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง และต้องการความเป็นอิสระมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นจำนวนหนึ่งมีการเรียนรู้และแสวงหาประสบการณ์ที่ไม่ถูกต้องท่ามกลางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา อาทิ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การทำแท้ง เป็นต้น การวิจัยครั้งนี้จึงได้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2535-2538 หลักสูตรภาคปกติ ตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาเป็นต้นไป ด้วยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากคณะต่างๆ จำนวน 715 คน แบบหลายขั้นตอน (multistages random sampling) แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบกลับทางไปรษณีย์ พบว่า มีการตอบกลับจำนวนทั้งสิ้น 255 คน คิดเป็นร้อยละ 35.92 การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson 's product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) อีกทั้งได้ใช้การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ คือ เพศ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถอธิบายพฤติกรรมพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นจึงได้เสนอแนะให้สถาบันการศึกษา ครอบครัว และสังคม ช่วยกันเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ผิดพร้อมกับการปลูกฝังเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่น ตลอดจนป้องกันมิให้วัยรุ่นมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมาก่อน เช่น การอยู่ตามลำพังกับคู่รักสองต่อสอง การถูกเนื้อต้องตัว เป็นต้น อันจะนำมาสู่พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงในเวลาต่อมา

สารบัญเรื่อง

	หน้า
ประวัติผู้วิจัย	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อ	ง
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	20
กลุ่มตัวอย่าง	21
การสุ่มตัวอย่าง	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ข้อมูลทั่วไป	27
ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์	37
ปัจจัยที่สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์	40

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	42
ผลสรุปการวิจัย	43
สรุปข้อคิดเห็นจากการทำวิจัย	45
การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก 1	58
ภาคผนวก 2 ตัวอย่างแบบสอบถาม	66

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และเพศ	29
2	ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการใช้เวลาว่างและเพศ	30
3	ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศและ แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องเพศและระดับความรู้ที่ได้รับ	31
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเพศ	32
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศจำแนกตามลักษณะของประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเพศ	32
6	ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระดับความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	34
7	คะแนนเฉลี่ยของระดับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับ เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายข้อและเพศ	35
8	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศจำแนกตามรายข้อและเพศ	36
9	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในเรื่องประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่าง นักศึกษาชายและหญิง	37
10	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษาชายและหญิง	38
11	คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ จำแนกตามภูมิฐานะของนักศึกษา	38
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะต่าง ๆ	38
13	คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ จำแนกตามสถานที่พักอาศัย	39
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีที่พักอาศัยต่าง ๆ กัน	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ของนักศึกษา	40
16	การวิเคราะห์พหุแบบขั้นตอน ของปัจจัยที่สามารถอธิบายพฤติกรรม เพศสัมพันธ์	41
17	ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการใช้เวลาว่างและเพศ	59
18	ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องเพศ	59
19	จำนวนและร้อยละของการตอบถูกในเรื่องความรู้เรื่องเพศ จำแนกรายข้อ	60
20	ร้อยละของนักศึกษาชายจำแนกตามระดับเจตคติ คะแนนเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ	61
21	ร้อยละของนักศึกษาเพศหญิงจำแนกตามระดับเจตคติคะแนนเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ	62
22	ร้อยละของนักศึกษา(เพศชายและหญิง)จำแนกตามระดับเจตคติ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ	63
23	ร้อยละของนักศึกษา เพศชายที่มีคู่วัดจำแนกตามพฤติกรรม เพศสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ	64
24	ร้อยละของนักศึกษาเพศหญิงที่มีคู่วัดจำแนกตามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ	64
25	ร้อยละของนักศึกษา (เพศหญิงและเพศชาย) ที่มีคู่วัดจำแนกตาม พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ	65
26	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 11-24 ปี ซึ่งถือว่าเป็นประชากรที่มีสัดส่วนมากกว่าประชากรในวัยอื่น ๆ จากบทความของฟรายด์แมน (Friedman) ที่ตีพิมพ์ในเวิร์ลด์เฮลท์ (World Health) (Herbert Friedman อ้างใน ชาย โพธิสิตา, 2538: 3) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นมีลักษณะที่เป็นสากลคือ การเริ่มมีอิสระมากขึ้นและขณะเดียวกันก็มีความอยากรู้อยากลองมากขึ้นด้วย เมื่อคุณลักษณะสองประการนี้มารวมกันย่อมหมายความว่าวัยรุ่นหนุ่มสาวสามารถเลือกทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ปรารถนาได้มากขึ้น นับตั้งแต่เรื่องการรับประทานอาหารไปจนถึงการหาความสำราญและพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุดคือ เรื่องเพศสัมพันธ์ ในประเทศกำลังพัฒนาปัญหาวัยรุ่นอันเกิดจากพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ ตัวชี้วัดของปัญหาเหล่านี้คือสถิติหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์โดยไม่แต่งงาน วัยรุ่นทำแท้ง หรือติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น เหล่านี้คือสัญญาณที่เพียงพอที่จะบอกให้เราควรให้ความสนใจหนุ่มสาววัยรุ่นมากขึ้น เพราะวัยรุ่นนั้นคือความหวังของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ได้มีการศึกษาวิจัยเรื่องเพศสัมพันธ์จากทัศนะของวัยรุ่นเองพบว่า พฤติกรรมทางเพศส่วนหนึ่งได้มาจากการรับอิทธิพลจากสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งความคิดว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิอันถูกต้องของบุคคล 2 คนเท่านั้นไม่เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ และวัยรุ่นหลายคนก็พอใจต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่ถือว่าเป็นการสำส่อนทางเพศ (Dusex, 1987: 267) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2536) ที่พบว่า เยาวชนไทยปัจจุบันในช่วงอายุ 15-19 ปี มีประสบการณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น กล่าวคือ วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศแล้วถึงร้อยละ 36.5 ส่วนผู้หญิงมีประสบการณ์ทางเพศแล้วร้อยละ 22.8 ซึ่งจากการศึกษาของโคไนท์และเซลมิค (Koenig and Zelmix, 1982: 239-241) พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของสตรีวัยรุ่นในกลุ่มอายุดังกล่าวมีโอกาสตั้งครรภ์สูงถึงร้อยละ 41 ข้อมูลดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าวิตก เพราะการตั้งครรภ์ตั้งแต่อายุน้อย จะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ นานัปการ เนื่องจากการที่มีอายุน้อยจะขาดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคมรวมทั้งการศึกษานิวปัญหาทางด้านร่างกายนั้นเนื่องจากสตรีระยะแรกรุ่นอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ กระดูกเชิงกรานยังไม่พร้อมที่จะเป็นช่องทางคลอดบุตรได้ดี ทำให้เกิดอันตรายขณะคลอดบุตรหรือเป็นผลให้กำเนิดทารกก่อนกำหนด ส่วนปัญหาด้านจิตใจนั้นวัยรุ่นยังไม่พร้อมที่จะ

W

รับผิดชอบหน้าที่ของการเป็นแม่ ยิ่งไปกว่านั้นการที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควรจะมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น เกิดปัญหาการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ปัญหาการเรียนของวัยรุ่นที่กำลังศึกษา ทำให้การเรียนมีอุปสรรคต้องหยุดชะงักหรืออาจทำให้หมดอนาคตได้ เป็นต้น อีกทั้งจากสถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบันซึ่งพบว่ากลุ่มวัยรุ่นของประเทศไทย ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ป่วยเป็นโรคเอดส์แล้ว 2,712 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ของผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมด (กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข, 2539) และจากการศึกษาวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี พ.ศ.2536 ยังสะท้อนให้เห็นปัญหาอีกประการหนึ่งว่า คู่ประกอบเพศสัมพันธ์นอกสมรสของกลุ่มเยาวชนชายอาจจะเป็นกลุ่มสตรีจำนวนน้อยแต่มีเพศสัมพันธ์กับชายหลายคน ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการแพร่กระจายเชื้อโรคเอดส์ได้เช่นเดียวกับผู้บริการทางเพศ

จากความเปลี่ยนแปลงและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่นในสังคมไทยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเพื่อหาคำตอบว่าปัจจุบันพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างไร เพศ อายุ ภูมิฐานะที่ทำให้ต้องอยู่ห่างไกลจากครอบครัว ซึ่งหมายถึงการไม่ถูกควบคุมโดยอำนาจของผู้ใหญ่ เช่น พ่อแม่ รวมทั้งเศรษฐกิจ การใช้เวลาว่าง และที่พักอาศัย ซึ่งอาจเป็นหอพักภายในมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนชาย หญิง หอพักรวม ซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศที่แตกต่างกัน ตลอดจนความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาหรือไม่ คำตอบที่ได้จะเป็นส่วนช่วยสะท้อนวิวัฒนาการทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน และช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้พวกเขาได้มีโอกาสมีความรู้ความเข้าใจ มีค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศสัมพันธ์ การมีครอบครัว อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของวัยรุ่นไทยที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความแตกต่างของประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างนักศึกษาชายและหญิง
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และที่พักอาศัย กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา
3. ศึกษาอิทธิพลและลำดับความสำคัญของปัจจัยซึ่งอธิบายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

✓ สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศและ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ภูมิฐานะ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

3. ปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษาสามารถร่วมอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาได้

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเฉพาะนักศึกษาหลักสูตรภาคปกติในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่ง ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2535-38 (ชั้นปีที่ 1-4) ซึ่งได้ทำการศึกษา ณ ปีการศึกษา 2539 โดยเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่พักอาศัย กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

๒๕๓๙

1. คู่รัก หมายถึง ชายและหญิงที่มีสัมพันธ์ภาพ มีจิตใจรักใคร่ผูกพันต่อกัน

2. ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ หมายถึง ผลรวมของการรับรู้ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ ตั้งแต่การเคยมีคู่รัก การนัดพบกับคู่รักสองต่อสอง การเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก ตลอดจนผลที่สืบเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การทำแท้ง และการคลอด ซึ่งเป็นเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมานานเกิน 6 เดือนขึ้นไป

3. การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการแสดงออกถึงความต้องการทางเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และการป้องกันตนเองก่อนและหลังการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการวางตัวอย่างเหมาะสมในสังคม และไม่ขัดต่อประเพณีอันดีงาม

4. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีความโน้มเอียงที่จะรับรู้ เข้าใจ ฟังพอใจ ไม่ฟังพอใจเกี่ยวกับเรื่องเพศตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

ตามธรรมชาติ การมีคูรั้ง การมีเพศสัมพันธ์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

5. **พฤติกรรมเพศสัมพันธ์** หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ เริ่มจากการคบหาสมาคมติดต่อใกล้ชิดกับคูรั้ง มีการนัดพบตามลำพังสองต่อสอง ถูกเนื้อต้องตัวจนถึงมีการร่วมประเวณี ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือนนับจากปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพื่อนำมาช่วยในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง
2. เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการหารูปแบบเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นให้เหมาะสม
4. เป็นแนวทางในการติดตาม เฝ้าระวังกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาหากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในสถาบันอุดมศึกษา
5. สังคมตระหนักถึงความสำคัญของบทบาททางเพศที่วัยรุ่นเรียนรู้ และทิศทางการอบรมสั่งสอนบุตรหลานเกี่ยวกับเรื่องเพศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อปลูกฝังเจตคติที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้ศึกษาบททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. พัฒนาการของวัยรุ่น
2. พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

1. พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่วิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต ผู้ที่อยู่ในวัยนี้มีปัญหามากมาย ปัญหาที่เด่นชัด คือ เรื่องการคบเพื่อน ความรัก พฤติกรรมทางเพศ ฉะนั้นการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นต้องเข้าใจพัฒนาการของวัยรุ่นให้ดีเสียก่อน

วัยรุ่น คือ วัยที่เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่โดยยึดความพร้อมทางร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน วัยนี้มีความเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและความรู้สึกนึกคิด โดยเฉพาะความคิดอิสระ และเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตนเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากคำสั่งสอน การตัดสินใจแก้ปัญหา มักจะวู่วามและแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง

วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตที่ขึ้นกลางระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ (สุชา จันท์เอม, 2539: 136-137)

1. วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) ได้แก่ เด็กหญิงอายุ 13-15 ปี เด็กชาย 15-17 ปี ทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจและความคิด การเจริญเติบโตทางด้านร่างกายในระยะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย เช่น การมีประจำเดือน การผิวนิเปือก ส่วนด้านอารมณ์และจิตใจนั้นจะมีอารมณ์รุนแรง เปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 16-18 ปี ชายจะมีอายุระหว่าง 18-19 ปี วัยรุ่นตอนกลางจะเป็นช่วงที่เริ่มแยกจากครอบครัว ทำตัวห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว เริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนวัยเดียวกันและเพศเดียวกันมากขึ้น ลักษณะเพศปรากฏชัดเจน ทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศมีมาก ช่วงนี้บางคนจะติดเพื่อนมาก ไม่ชอบให้ใครมายุ่งเรื่องส่วนตัว

3. วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี และชายจะมีอายุระหว่าง 20-21 ปี มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เริ่มแยกอารมณ์เป็นประเภท ๆ ได้ชัดเจน ไม่สับสนวุ่นวาย

การเข้าสู่วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และการเพิ่มความสนใจเรื่องเพศและความปรารถนาทางเพศ ซึ่งวัยรุ่นแต่ละคนต้องเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายสู่อัตมโนทัศน์ของตน วัยรุ่นจำเป็นต้องยอมรับตนเองในฐานะที่กำลังพัฒนาทางด้านเพศ บทบาทความเป็นชายหรือหญิง และมาตรฐานบุคคลิกภาพทางเพศเพศสัมพันธ์ตามความหมายของทางสังคมนั้นจำเป็นต้องค้นหาการแสดงออก จากพัฒนาการที่เหมาะสม จากเจตคติและพฤติกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้าม(พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ, 2536: 17-18) ซึ่งย่อมมีอิทธิพลมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรมและจิตวิทยา เป็นต้น

2.พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ทำให้บางครั้งต้องประสบปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ จึงเป็นช่วงชีวิตที่ต้องการการปรับตัวสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับบทบาทและพฤติกรรมทางเพศ ดูเล็ก(Dusex)ได้อธิบายว่าการยึดมั่นในแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจะถูกสอนโดยผู้ปกครอง เพื่อนๆ องค์กรในสังคม และสถาบัน พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยทางชีวภาพ ร่วมกับปัจจัยทางสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและเป็นส่วนทำให้พฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันไป ยิ่งไปกว่านั้นสังคมที่อยู่ล้อมรอบจะเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมทางเพศอันเหมาะสม ตลอดจนเป็นหลักเกณฑ์ให้พวกเขาได้ใช้เป็นมาตรฐานที่จะวัดว่าพฤติกรรมถูกหรือผิด ควรทำตามหรือไม่ ซึ่งย่อมแตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจึงเป็นไปอย่างกว้างขวางและแปรผันได้มากมาย ในแต่ละสังคม ดังนั้นทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสมจึงอาจเป็นผลมาจากคำสั่งสอนที่ผิดหรือไร้เหตุผล (Dusex, 1987: 109-125; Zastrone, 1979: 51-57) จากการศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ซึ่งก่อให้เกิดแนวโน้มที่สำคัญ คือ วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน และเป็นกลุ่มวัยรุ่นหญิงมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นชาย ข้อสรุปจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นในอเมริกาจำนวน 35 เรื่อง ในช่วง ค.ศ.1903 ถึง ค.ศ. 1980 ยังพบว่าก่อนอายุ 19 ปีบริบูรณ์ วัยรุ่นหญิง 7 ในจำนวน 10 คน มีเพศสัมพันธ์แล้ว (Lefrancois, 1990: 470-471)

สำหรับสังคมไทยมีวัฒนธรรมประเพณีที่ยึดปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มานานแล้ว จากหลักฐานในตำนาน นิทาน สุภาษิตและคำพังเพยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชีวิตสมรสกับสังคม โดยได้มีเอกลักษณ์ของสตรีเพศที่ได้รับการอบรม คือ การที่หญิงไทยจะต้องมีการรักษาวนสงวนตัวไม่ซิงสุกก่อนห้าม ไม่มีเสรีภาพทางเพศเช่นเดียวกับสตรีในประเทศอื่น ๆ ทางตะวันตก วัฒนธรรมอันดีในเรื่องเพศไม่สนับสนุนให้สตรีแสดงความต้องการทางเพศได้อย่างเปิดเผย ไม่คบหาผู้ชายมากหน้าหลายตา การคบหาเพศตรงข้ามหรือการมีคู่รักจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (วันทนี วาสิกะสิน, 2526: 49-61) ในขณะที่เพศชายกลับสามารถมีคู่รักได้หลายคนอย่างเปิดเผย โดยไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ และในบางครั้งยังอาจได้รับความยกย่อง ขึ้นชมว่าเป็นคนเก่ง มีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้ามด้วย ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยได้หล่อหลอมผู้ชายและผู้หญิงให้มีบทบาทต่างกัน ผู้หญิงไทยพยายามที่จะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของครอบครัว ยกตัวอย่างเช่น การยอมรับในเรื่อง “ ตื่นก่อนนอนที่หลังสามี” ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวของไทยจะเป็นครอบครัวขยาย การเรียนรู้อะไรของหญิงและผู้ชายมาจากผู้ใหญ่ซึ่งได้รับการหล่อหลอมในเรื่องความแตกต่างของบทบาทเพศ ดังนั้นเด็ก ๆ จึงถูกสอนให้มีบทบาทและงานซึ่งตรงกับเพศของตนเอง ลูกสาวเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบในบ้าน ส่วนลูกชายเรียนรู้ที่จะต้องรับผิดชอบเรื่องการศึกษาและการคบเพื่อน โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบงานในบ้าน เด็ก ๆ ถูกสอนโดยไม่เพียงแต่ผ่านสถาบันครอบครัวเท่านั้น แต่ผ่านสถาบันต่างๆซึ่งสถาบันเหล่านี้เป็นสถาบันซึ่งหล่อหลอมความคิดของเด็ก ๆ ในเรื่องบทบาททางเพศรวมไปถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย โดยที่สังคมไทยให้โอกาสผู้ชายสามารถมีคู่รักได้มากกว่า 1 คน ขณะที่สังคมหล่อหลอมให้ผู้หญิงมีทัศนคติว่า ผู้หญิงสามารถมีคู่รักเพียงคนเดียว นอกจากนี้สังคมยังเห็นว่า ผู้หญิงไม่ควรเปิดเผยถึงความรู้สึกเกี่ยวกับเพศและพฤติกรรมทางเพศของตน รวมถึงความต้องการของตนด้วย สิ่งเหล่านี้ผู้หญิงในสังคมไทยต่างก็ยอมรับบทบาทของตนเองเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ในสังคมนั่นเอง ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่กล่าวมานี้เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย นั่นคือ เมื่อผู้หญิงคิดว่าตนเองสามารถมีคู่รักได้เพียงคนเดียว ดังนั้นความพอใจในการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่รักของตนซึ่งสามารถมีเพียงคนเดียวจึงขึ้นอยู่กับความรักและความจริงใจของผู้ชาย ขณะที่ความพอใจของผู้ชายที่สามารถมีคู่รักได้มากกว่าหนึ่งคนจะขึ้นอยู่กับความสุขและความสนุกที่ตนเองได้รับจากการร่วมเพศ (Halland et al, 1992 อ้างใน อุมารณณ์ ภัทรวานิช, 2538: 3)

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยรับวัฒนธรรมต่างชาติ ซึ่งมีค่านิยมในเรื่องเพศที่แตกต่างไปจากค่านิยมเดิมอย่างมาก ประกอบกับเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงให้สตรีมีบทบาทและสิทธิเท่าเทียมบุรุษมากขึ้น ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดอบรม

บุตรหลานน้อยลง การปลูกฝังค่านิยมบางอย่างอาจไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ, 2536: 36-67) รายงานจากกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี พ.ศ. 2532 ได้กล่าวว่า สตรีวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัว จึงได้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถึงร้อยละ 52 และในจำนวนนี้ร้อยละ 10 ได้ตั้งครรภ์และคลอดบุตร โดยไม่ปรากฏจำนวนผู้ซึ่งลักลอบทำแท้ง การตั้งครรภ์นอกสมรส การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย รวมถึงการมีบุตรที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย สิ่งเหล่านี้ได้เพิ่มความเสียงอันตรายทางสุขภาพทั้งมารดาและทารก (UNESCO, 1989: 2-3)

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536: 28-29) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นสาเหตุหรือปัจจัยกำหนดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยรวบรวมจากแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวภาพ ได้แก่ อายุ แรงกดดันทางเพศ
2. ปัจจัยทางวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งมีค่านิยมที่เก็บบกเรื่องเพศ ทำให้เด็กวัยรุ่นมีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลต่อทัศนคติในเรื่องเพศ
3. การได้รับการเผยแพร่ความรู้ที่ผิด จากแหล่งที่ไม่เหมาะสม ทำให้วัยรุ่นมีความเชื่อที่ผิด
4. การขาดความเข้าใจ ความรู้เกี่ยวกับสรีรวิทยาที่ถูกต้อง
5. สิ่งยั่วยุจากสถานภาพบางประการ แหล่งเสื่อมโทรมตามสภาพแวดล้อมในสังคมจากการดำเนินชีวิตประจำวัน
6. ขาดการปลูกฝัง ค่านิยม ในการรักษานวลสงวนตัวให้มีการรอดได้ รอดได้ เมื่อถึงวัยที่เหมาะสม

การปลูกฝังทัศนคติที่ต้งามและเป็นที่ยอมรับของสังคมไทย การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง จะช่วยทำให้วัยรุ่นมีความเข้าใจ ความเชื่อ และพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศต่อไป

การมีนัดและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง

ปัจจุบันสังคมไทยยอมรับอิทธิพลในเรื่องต่างๆ จากประเทศตะวันตกมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการมีนัด (dating) ระหว่างชายหญิง ทำให้วัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีโอกาสคบหากัน ใกล้ชิดและมีความสนิทสนมกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในสถานที่ที่เื่ออ้านวย จะส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางเพศที่ลึกซึ้งซึ่งตามมาได้ แนสและฟิชเชอร์ (Nass and Fisher, 1988: 80-81) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความสัมพันธ์ในวัยรุ่นไว้ว่า มักเริ่มต้นจากการเที่ยวกับเพื่อนสนิทบางคนในเพศเดียวกันก่อน ต่อมาจะเป็นการเที่ยวกับเพื่อนทั้ง

สองเพศเป็นกลุ่ม จากนั้นจะเป็นการนัดเกี่ยวกับคู่รักพร้อมกันหลาย ๆ คู่ และสุดท้ายจะเป็นการนัดพบ หรือนัดหมาย (dating) กับคู่รักตามลำพังเพื่อที่จะมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนม และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยพฤติกรรมทางเพศจะเริ่มต้นจากการจับมือถือแขน การจูบ การโอบกอด การเดินร่าที่ใกล้ชิด และวัยรุ่นชายอาจมีพฤติกรรมที่เกินเลยขอบเขต โดยการแตะต้องสัมผัสลูบคลำร่างกายของฝ่ายหญิงทั้งระดับท่อนบนและระดับท่อนล่าง ซึ่งการที่วัยรุ่นหญิงเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัวและมีการเส้าโลมได้จะเป็นขั้นแรกที่น่าไปสู่การได้เสียกันมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของมูส(Muuss, 1996: 236-238) ที่ได้ให้กลุ่มวัยรุ่นเลือกตอบพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ในขั้นตอนต่างๆของการนัดพบ และให้จัดลำดับจากน้อยไปมาก ในระดับของความใกล้ชิดสนิทสนม ที่รับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นหรือคิดว่าได้เกิดขึ้นกับเพื่อนคนอื่น ๆ แบ่งออกเป็น 8 ลักษณะจากน้อยไปมาก ดังนี้

1. ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว
2. มีการจูบหน้าผาก แก้มเบา ๆ ตอนลากลับ
3. มีการโอบกอดและการจูบเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่บ่อยครั้ง
4. มีการโอบกอดและจูบที่ลึกซึ่งเพิ่มขึ้น
5. มีการกอดรัด (ในระดับท่อนบนของร่างกาย)
6. มีการกอดรัดอย่างหนักแน่น
7. มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน
8. มีการร่วมเพศ

ผลการศึกษาได้แสดงว่าใน 3 ขั้นตอนแรกของการนัดพบทั้งวัยรุ่นชายและหญิงมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า สัมพันธภาพที่ลึกซึ่งเป็นเรื่องของความใกล้ชิดและอารมณ์มาเกี่ยวข้อง ในขั้นตอนที่ 4 วัยรุ่นชาย หญิงมีความเห็นว่า พฤติกรรมสัมพันธภาพทางเพศที่มีต่อกันสามารถเป็นไปได้ถึงขั้นการร่วมเพศ (ชายเห็นด้วยร้อยละ 53 หญิงเห็นด้วยร้อยละ 59) ในขั้นตอนที่ 5 หลังจากคู่รักได้มีสัญญารักต่อกัน วัยรุ่นชายหญิงร้อยละ 70 และ 74 ตามลำดับคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่เหมาะสม และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 81 รายงานว่าเพื่อนของตนและบุคคลอื่นที่เป็นวัยรุ่นเขาได้กระทำเช่นนั้น

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีความต่อเนื่องของการกระทำที่ชัดเจน เริ่มจากการพบกันสองต่อสอง และสัมพันธภาพที่ดำเนินต่อไปอย่างลึกซึ่งเรื่อยไปจนถึงมีการร่วมเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักซ์คี และแนส (Luckey and Nass, 1974 อ้างใน วิชาญ รุ่งอุทัย, 2533: 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและพฤติกรรมทางเพศระหว่างนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ นอร์เวย์ และเยอรมัน พบว่า โดยทั่วไปแล้วนักศึกษาหญิงมีลักษณะอนุรักษมากกว่านักศึกษาชาย แม้แต่ในประเทศที่มีแนวคิดเสรีในเรื่องเพศก็ตาม เค เอฟ เดวิส (K.F.Davis, 1971 อ้างใน McCary, 1982: 345) ได้ศึกษาในวิทยาลัยสำหรับหญิงแห่งหนึ่งพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับครั้งที่มีความรัก (ตั้งแต่ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป) ผู้หญิงคิดว่าความรู้สึกใคร่ใคร่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมาก

นอกจากนี้ได้มีการศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักเรียนระดับวิทยาลัย โดยให้นักเรียนลำดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้เกิดความยับยั้งชั่งใจในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ในเพศชายเหตุผลสำคัญเรียงตามลำดับคือ 1. กลัวการสูญเสีย 2. กลัวฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ 3. มีคุณธรรมสำหรับฝ่ายหญิง 1. มีคุณธรรม 2. มีความเคารพนับถือตนเอง 3. กลัวอนาคตที่ไม่แน่นอน 4. กลัวการตั้งครรภ์ 5. กลัวคู่รักหมดศรัทธา (Frede, 1970 อ้างใน McCary, 1982: 345)

✕ ออร์และคณะ (Orr et al, 1989: 86-90) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศด้วยวิธีการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ของนักเรียนมัธยมศึกษาระดับ 7,8 และ 9 ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 677 คน ร้อยละ 50.00 เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ระหว่าง 12-16 ปีพบว่า ร้อยละ 55.00 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 70.00 ในขณะที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 41.00 โดยประสบการณ์ทางเพศจะเพิ่มขึ้นตามอายุ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่า ร้อยละ 8.00 เคยติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระดับมาก มีความสัมพันธ์กับการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ($r= 0.66$)

โดเนลและคณะ (Donald et al, 1990: 3155-3159) ได้ทำการศึกษาโดยการสำรวจความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในแคนาดา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิงอายุ 16-24 ปี จำนวน 5,541 คน พบว่าร้อยละ 74.30 ของนักศึกษาชาย ร้อยละ 68.90 ของนักศึกษาหญิง เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และร้อยละ 5.00 มีประวัติเคยติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนในเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า มีเพียงร้อยละ 24.80 ของนักศึกษาชาย และร้อยละ 15.60 ของนักศึกษาหญิงใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์ จำนวนคู่นอนที่นักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย พบว่าร้อยละ 40.00 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 25.20 ของนัก

ศึกษาหญิงมีจำนวนคู่นอน 5-9 คน และร้อยละ 21.30 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 8.60 ของนักศึกษาหญิงมีจำนวนคู่นอน 10 คน หรือมากกว่า

คิปท์และคณะ (Kipke et al, 1990: 1149-1167) ได้รวบรวมการศึกษาต่าง ๆ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา พบว่าวัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณร้อยละ 60.00 วัยรุ่นหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณร้อยละ 50.00 และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปีโดยเฉลี่ย มีบางการศึกษาพบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์เฉพาะในเขตเมืองเท่ากับ 12 ปี สำหรับจำนวนคู่นอนพบว่าภายใน 1 ปีวัยรุ่นชายร้อยละ 39.00 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงมากกว่า 2 คน ในขณะที่วัยรุ่นหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับชายมากกว่า 2 คนร้อยละ 17.00

สำหรับในประเทศไทยงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมายังมีไม่มากนัก ส่วนมากเป็นเรื่องของการสำรวจภาวะเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัว โครงการดังกล่าวส่วนใหญ่มิได้มีวัตถุประสงค์โดยตรงที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของสตรีวัยรุ่นที่ยังไม่ได้แต่งงาน เพราะการสอบถามประชากรที่เป็นโสดให้ยอมรับว่ามีกิจกรรมทางเพศหรือไม่หรือมีกิจกรรมทางเพศเป็นอย่างไร เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในสังคมไทยในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา ขณะที่คำถามเหล่านั้นได้ปรากฏอยู่แล้วในการวิจัยในประเทศทางตะวันตกในช่วงเวลาเดียวกัน (จรรยา เศรษฐบุตร, 2535: 1-2)

ในช่วงแรกๆจึงมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยมากและมีได้มุ่งประเด็นไปที่พฤติกรรมทางเพศอย่างชัดเจนนัก เช่น งานวิจัยของรัชนีกร เศรษฐ์ และคณะ (2519: 83) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและเจตคติเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการที่หนุ่มสาวได้มีโอกาสมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ โดยเห็นว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ไม่น่าละอายและอาจเป็นประโยชน์แก่ตน เพราะทำให้มีโอกาสศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของเพศตรงข้าม มีโอกาสทดสอบความพึงพอใจของกันและกัน และเห็นว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเป็นสาวพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงาน

ในระยะต่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 เป็นต้นมางานวิจัยของประเทศไทยได้มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หรือประสบการณ์ทางเพศของผู้ตอบเพิ่มเติมจากเดิมที่สำรวจ โดยเฉพาะความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งงานวิจัยในระยะนี้ได้มีส่วนช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีอยู่อย่างจำกัดในสังคมไทยให้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นด้วย (จรรยา เศรษฐบุตร, 2535: 6) อาทิเช่น ลัดดา กิติวิภาตและคณะ (2525: 75-112) ได้ทำการศึกษาจรรยาวิพากษ์ (moral judgement) เกี่ยวกับพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2522 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ให้คะแนนจรรยา

คะแนนจรรยาวิพากษ์สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ และนักศึกษาที่เคยเรียนในโรงเรียนประเภทหญิงล้วน ให้คะแนนจรรยาวิพากษ์สูงกว่านักศึกษากลุ่มอื่น ๆ และได้ข้อสรุปว่านักศึกษาที่เคยเรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือโรงเรียนประเภทสหศึกษา ประเภทชาย หญิงล้วนและประเภทอื่นๆ ให้คะแนนจรรยาวิพากษ์แตกต่างกันทุกพฤติกรรม นอกจากพฤติกรรมเด่นจูงมือกันในที่สาธารณะเท่านั้นที่นักศึกษาให้คะแนนจรรยาวิพากษ์ไม่แตกต่างกัน

รวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526: 117) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนสายสามัญ ช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยการ พบว่าในด้าน การปฏิบัติตนต่อคู่รัก เพศชายและเพศหญิงมีการถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักร้อยละ 43.3 และ 38.8 เคยอัดจูบกับคู่รักร้อยละ 20.4 และร้อยละ 9.1 เคยร่วมเพศกับคู่รักถึงร้อยละ 49.9 และ 1.6 ตามลำดับ ส่วนความคิดที่จะแต่งงานกับคู่รักนั้นคิดเป็นร้อยละ 19.6 และ 23.4 ตามลำดับ

และพบว่าความรู้และการเรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับ มักได้มาจากการอ่านหนังสือไปทั่วใบดูภาพยนตร์ ฟังการบรรยาย และอ่านจากหนังสือ ในเพศชายคิดเป็นร้อยละ 37.8, 29.9, 32.2 และ 38.9 ตามลำดับ ในเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 27.2, 30.4, 47.7 และ 49.2 ตามลำดับ

อรุณ ประละภัก (2526: 65) ได้ทำการศึกษาวิจัยเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสทุกเงื่อนไข และเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์หลังแต่งงานยอมดีกว่าก่อนแต่งงาน เป็นการเสียหายถ้าจะแต่งงานขณะเป็นนักเรียนถึงแม้ว่าจะมีการคุมกำเนิดอย่างรัดกุมแล้วก็ตาม และพบว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองมีเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในกรอบที่สังคมคาดหวังมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมือง

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528: 122) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส กล่าวคือนักศึกษายินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับใดนั้น นักศึกษายึดถือเอาการยินยอมของบุคคลที่ยึดถือบุคคลที่มีนัยสำคัญ (significant other) หรือกลุ่มอ้างอิง (reference group) เป็นเกณฑ์ ซึ่งกลุ่มอ้างอิงในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ เพื่อนสนิท มารดาบิดา ซึ่งพบว่าเพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิงที่นักศึกษายึดถือมากที่สุด รองลงมาคือมารดาและบิดา

สุปาจริย์ วิชัยโรจน์ (2529: 111) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี

ในระดับปานกลาง การยอมรับดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ คือ เพศ ภูมิภาค ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ สถานภาพสมรสของบิดามารดา เจตคติ และความเสมอภาค

ต่อมาในช่วง พ.ศ. 2530 สถานการณ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ได้เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น ทำให้เป็นแรงผลักดันให้เกิดการวิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์โดยตรง ทั้งนี้เพื่อเป็นการชี้นำไปสู่แนวการป้องกันมิให้มีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ (พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ, 2536: 30) งานวิจัยในช่วงหลังจึงมุ่งประเด็นไปที่พฤติกรรมทางเพศอย่างชัดเจนมากขึ้น มิใช่ซ่อนอยู่ภายใต้หัวข้อเรื่องอีกต่อไป เช่น

งานวิจัยของปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530: 283-299) เรื่องพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท โดยเน้นวิธีการเก็บข้อมูลและสร้างสมมติฐานคาดการณ์ ซึ่งได้ศึกษาประชากรวัยรุ่น จำนวน 192 คน ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ และแพร่ พบว่าไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่าวิธีการเก็บข้อมูลแบบใดจะดีที่สุด สรุปได้เพียงว่าเมื่อให้ผู้ตอบได้ตอบด้วยตนเองจะให้คำตอบการมีเพศสัมพันธ์ในอัตราที่สูง จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างพบว่าวัยรุ่นชายอย่างน้อยร้อยละ 66 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 9 เคยมีเพศสัมพันธ์ และพบว่าอายุ ลักษณะที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น กล่าวคือ อัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่นหญิงช่วงอายุ 18-24 ช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็น 4:1 ในวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่อยู่กับพ่อแม่หรือญาติ : กลุ่มที่อาศัยที่อื่น เช่น บ้านเช่า หอพัก ตามลำพังซึ่งอยู่ห่างจากการดูแลด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว คิดเป็น 1:4 และวัยรุ่นที่อยู่ในเขตเมืองเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าในเขตชนบทเพียง 1 เท่าตัว สำหรับความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงในการตั้งครรภ์และการคุมกำเนิด พบว่ายังมีความรู้อยู่ในระดับต่ำมาก อีกทั้งยังพบว่าการที่ไม่ได้เรียนหนังสือต่อเป็นปัจจัยกำหนดร่วมด้วย

งานศึกษาวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค โดยสันทนต์ เสริมศรี และสิบบงษ์ ไชยพรรค (อ้างในวิชาญ รุ่งอุทัย, 2533: 57) โดยศึกษาในนักศึกษาอายุ 17-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2529-2530 จำนวน 8,577 คน พบว่าวัยรุ่นชายตอบว่าเคยมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 62 ส่วนเพศหญิงมีร้อยละ 12 และกลุ่มวัยรุ่นที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศนี้ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับการคุมกำเนิด แต่มีเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่มีการปฏิบัติจริง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ยังได้มีการศึกษาไว้ในปี พ.ศ.2531 โดยเกื้อ วงศ์บุญสิง และเยาวลักษณ์ ปรปักษ์ขาม (2531: 79-99) เรื่องทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย โดยศึกษาจากเยาวชนอายุ 15-24 ปี ในเขตเมือง 202 ราย ในชนบท 816 ราย จากประชากรทั้ง 4 ภาค ๆ ละ 2 จังหวัดทั่วประเทศ พบว่า

เยาวชนชายมีทัศนคติต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรว่าเป็นความรับผิดชอบของทั้งหญิงและชาย ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีผู้ไม่เคยใช้วิธีการคุมกำเนิดเลยร้อยละ 29.3 ส่วนเยาวชนสตรีที่ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีน้อยมาก

ปี พ.ศ. 2536 ชวนันท์ โฉมสิติ (2536) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา จาก 16 จังหวัด 4 ภาค 32 โรงเรียน จำนวน 2,511 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 8.5 เป็นเพศสัมพันธ์กับคูรักร้อยละ 93.7 และกับโสเภณี ร้อยละ 39.2 โดยสิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากที่สุด คือเพื่อนสนิท (ร้อยละ 45.3) เกี่ยวกับความต้องการทางเพศ พบว่า ร้อยละ 46.5 มีความต้องการทางเพศในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 70.2 ระบายความต้องการทางเพศด้วยการเล่นกีฬาหรือเล่นดนตรี รองลงมาร้อยละ 13.0 ช่วยตนเอง ร้อยละ 9.5 ทำงานอดิเรก มีเพียงร้อยละ 6.2 และ 1.9 เท่านั้น ที่ใช้วิธีร่วมเพศกับคูรักร่วมเพศกับโสเภณีตามลำดับ ส่วนแหล่งความรู้เรื่องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือ เอกสาร โทรทัศน์ และวิทยุ

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536) ซึ่งทำการศึกษาในคนงานสตรีวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ได้รับมาก่อนจากแหล่งต่างๆในสังคมและตนเองโดยตรง ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ได้รับมาก่อนด้วยตนเอง รายได้ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพบว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การยอมรับคำอบรมสั่งสอนตามประเพณีของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ และประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ได้รับมาก่อนที่มีความแตกต่างกันจะมีผลให้พฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย

และพ.ศ. 2538 ได้มีการศึกษาเรื่องปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น โดย อุมารณ ภัทราวณิชย์ พบว่า วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีแนวโน้มเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อในเรื่องบทบาททางเพศในทางบวกสูงกว่าวัยรุ่นชาย ในเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ยังพบว่า วัยรุ่นชายมีความรู้ดีกว่า มีทัศนคติทางลบมากกว่าวัยรุ่นหญิงและนักศึกษาสายอาชีวศึกษาพานิชยการ มีแนวโน้มที่มีทัศนคติต่อโรคเอดส์เป็นไปในทางลบมากกว่ากลุ่มการศึกษาอื่น นอกจากนี้วัยรุ่นหญิงยังมีความรู้เรื่องถุงยางอนามัยน้อยโดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิง และมีการพูดคุยในเรื่องเพศระหว่างคูรักร้อย วัยรุ่นที่มีทัศนคติ ความเชื่อในเรื่องบทบาททางเพศในทางลบ มี

การเอาใจใส่คูรัักของตนเองน้อย มีการพูดคุยเรื่องเพศกับคูรัักของตนเองน้อย จะมีแนวโน้มที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยมาก

เฟอรินาวาติ (Ferinawaty, 1995: 54-55) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 201 คน พบว่า นักเรียนชาย เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 29.40 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 16-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.80 บุคคลแรกที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยร้อยละ 83.00 คือ คูรััก ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.00 จะไม่มีการใช้ถุงยางอนามัย

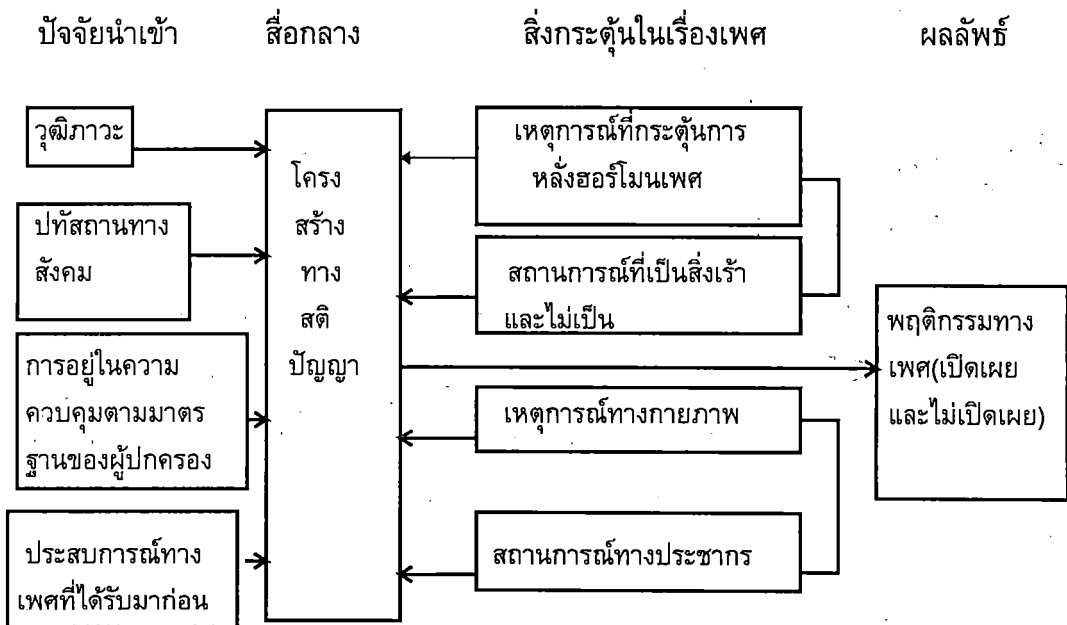
จุพารัตน์ หัวหาญ (2539) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 434 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.80 อายุต่ำสุดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 8 ปี สูงที่สุด 19 ปี คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ร้อยละ 59.80 คือ เพศหญิง และมีการใช้วิธีการคุมกำเนิดบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 55.40 โดยวิธีการคุมกำเนิดที่นิยมใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 79.20 คือ ถุงยางอนามัย และกลุ่มตัวอย่างเคยป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 3.60

จะเห็นได้ว่า การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาของไทยเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในช่วงต้น ๆ จะเป็นการสำรวจพรรณนาถึงสถานการณ์ปัญหาอย่างอ้อม ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์เท่านั้น เช่น ความรู้ ค่านิยม เจตคติ การยอมรับเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งได้ทำการศึกษาทั้งในระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและนอกระบบการศึกษา และการศึกษาในเวลาต่อมาได้ให้คำตอบเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การมีคูรััก การแสดงออกทางเพศ รวมทั้งได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ที่พักอาศัย ความรู้ เจตคติ ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ด้วย แต่อย่างไรก็ดี การศึกษาส่วนใหญ่ยังมีได้อยู่บนพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ นอกจากการศึกษาของพิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ ที่ได้ศึกษาในกลุ่มคนงานสตรีวัยรุ่น โดยนำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มาใช้

การศึกษาในครั้งนี้ จะได้ ทำ การ ศึ กษา โดย ใช้ กรอบแนวคิดของแอบรามชัน (Abramson) เป็นแนวทางในการศึกษาวัยรุ่นว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่ถือว่าเป็นตัวแทนกลุ่มหนึ่งของวัยรุ่น ซึ่งจะช่วยให้สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่กำลังเป็นปัญหาได้ชัดเจนในแง่มุมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นส่วนช่วยในการวางแผนและปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น เพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมไทยต่อไป

3. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

แนวคิดของแอบรามสัน (Abramson, 1983: 49-60 อ้างใน พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ, 2536: 5-6) ได้กล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ โดยตั้งอยู่บนข้อสมมติฐานที่ว่า การตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้ถูกควบคุมโดยกลไก ซึ่งเป็นโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล ที่ได้รับการพัฒนาจากปัจจัยต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานของผู้ปกครอง ปทัสถานทางสังคม ภาวะทางด้านสรีรและกายวิภาคซึ่งได้เจริญเติบโต และประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน จากแนวคิดนี้ให้ความสำคัญทางด้านความคิดสติปัญญาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม โดยที่สติปัญญาเหล่านั้นได้ถูกกำหนดมาจากปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมใกล้ชิด อันได้แก่ สถาบันของครอบครัว ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 ระบบพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

จากแผนภูมิ ตามแนวคิดของแอบรามสัน (Abramson) ได้แสดงถึง ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่วุฒิภาวะของวัยรุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางด้านทางกายและจิตใจของเขารวม ทั้งและประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ได้รับมาก่อน ซึ่งอาจได้มาจากภายในครอบครัว จากเพื่อนฝูง สื่อสารมวลชน และการได้ประสบมาโดยตรงจากตนเอง ประกอบกับปัจจัยทางด้าน สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูสั่งสอน ค่านิยมของบิดามารดาผู้ปกครอง เกี่ยวกับสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศที่อบรมปลูกฝังถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา รวมถึงความ

คาดหวังจากสังคมในบทบาทชายหญิงแต่ละยุคสมัย สิ่งเหล่านี้ได้ผสมผสานสั่งสมอยู่ในโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล

โครงสร้างทางสติปัญญานี้ก่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ และมีหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมการตอบสนองของตนเองในปัจจุบันอันเป็นเงื่อนไขหลักที่ทุกคนจำเป็นต้องมี แต่ก็ได้มีความแตกต่างกันไปตามระดับปริมาณและคุณภาพของปัจจัยนำเข้าในเบื้องต้น ยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยกระตุ้นหรือปัจจัยที่สร้างความเพียงพอให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ อันได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ได้รับ สิ่งเร้าเหล่านั้นอาจเป็นสถานการณ์ที่ชัดเจน อาทิเช่น ได้รับการกระตุ้นโดยตรงจากคนรัก หรืออยู่ในกลุ่มบุคคลซึ่งมีวามสุขในเรื่องเพศ บางครั้งสิ่งเร้าเหล่านั้นไม่ได้เป็นสถานการณ์โดยตรงเช่น ดูภาพยนตร์ หรืออ่านหนังสือไป สิ่งเร้าเหล่านี้จะกระตุ้นเร้าทางกายภาพและสรีรภาพให้บุคคลแสดงออกเหมาะสมหรือไม่เพียงใดก็ตาม ปรากฏการณ์นี้จะส่งผลย้อนกลับเข้าสู่ระบบ กลายเป็นประสบการณ์เดิมของบุคคลผู้นั้นอีกต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับระบบพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จึงได้มีข้อเสนอว่าโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล เป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้งหมด อีกทั้งเป็นหลักการที่ยึดเหนี่ยวภายใต้จิตสำนึกของบุคคล และสามารถที่จะแสดงออกมาในวิธีการดำเนินชีวิตในลักษณะของความรู้ ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศเหล่านั้น

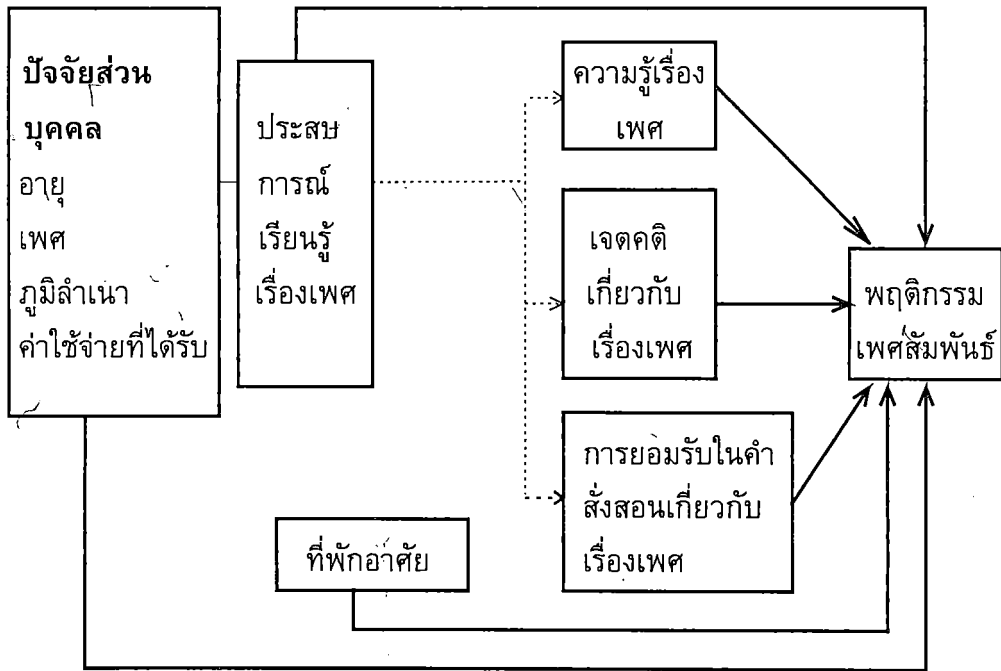
การศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในอดีตที่ผ่านมา ได้นิยมศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ โดยมีความเชื่อว่าความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทางปัญญา หลังจากที่บุคคลได้รับรู้โดยอวัยวะรับการสัมผัสต่าง ๆ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงในระบบประสาทซึ่งเป็นสิ่งที่วัดและคาดคะเนได้ยาก จึงได้ใช้การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่สามารถทดสอบวัด สังเกตได้ว่าเป็นผลมาจากการเรียนรู้แทน ในขณะที่เดียวกันมนุษย์ได้รู้จักใช้ระบบสัญญลักษณ์ที่ละเอียดลึกซึ้งในการจัดประสบการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจ (cognitive experience) ของตนเอง ยิ่งไปกว่านั้นการที่มนุษย์จะเรียนรู้สิ่งใดได้ดีนั้น เนื่องมาจากองค์ประกอบทางจิตวิทยา อันได้แก่เจตคติของเขามีต่อสถานการณ์เหล่านี้ด้วย

เจตคติของบุคคลมีความสลับซับซ้อน เป็นการผสมผสานมาจากกระบวนการทางจิตวิทยาบางประการที่เป็นพื้นฐาน นักจิตวิทยาได้จำแนกปรากฏการณ์ทางจิตออกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ พุทธิลักษณะ อารมณ์ แรงจูงใจ พุทธิลักษณะเป็นลักษณะทางภูมิปัญญาของบุคคล ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่จิตได้กำหนดรู้เรียกว่าความเชื่อ เป็นโครงสร้างทางความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ความเชื่อบางอย่างก็ถูก บางอย่างก็ผิด อารมณ์ของบุคคลจะเป็นตัวกำหนดความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ เหตุการณ์ไม่ใช่เป็นตัวความรู้ อีกทั้ง

องค์ประกอบของแรงจูงใจจะเชื่อมโยงบุคคลกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Bower et al, 1987 อ้างใน พิมพ์พรรณ ศิลป์สุวรรณ, 2536: 7) ดังนั้นในการที่จะอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมของบุคคล เราจำเป็นต้องรู้เรื่องราวรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเขาเหล่านั้นว่า เขาได้รู้อะไรอย่างไรบ้าง รวมถึงความรู้สึกและอารมณ์อันเป็นเจตคติของเขาที่มีต่อวัตถุประสงค์หรืออุบัติการณ์เหล่านั้นด้วย

อย่างไรก็ตาม คงไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรม- ที่สลับซับซ้อนเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ครอบคลุมทุกกลุ่มบุคคล สถานที่และเวลา ตามแนวคิดของ แพกซ์แมนและซัคเคอร์แมน (Paxman and Zuckerman, 1987: 30-31) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นแบบดั้งเดิมนั้นถูกกำหนดโดย ศีลธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม ในขณะที่เดียวกันปัจจัยทางชีวภาพและเศรษฐกิจสังคมได้มีส่วนเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ค่านิยมระบบสื่อสารมวลชน รวมถึงกลไกการควบคุมทางสังคมด้วย จะเห็นได้ว่าแนวคิดนี้ให้ความสำคัญแก่สภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม โดยเฉพาะในเรื่องจริยธรรม และค่านิยม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดอื่นๆเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศ ซึ่งกล่าวว่า การที่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมทางเพศอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมในการรักษาชื่อเสียงตนเองจากการเชื่อฟังในคำสั่งสอนตามประเพณีเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ปกครอง ตลอดจนการยอมรับทัศนคติทางสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ รวมทั้งประสบการณ์เรียนรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่มีมาก่อน อันเกิดจากการขาดความรู้ในเรื่องข้อมูลข่าวสาร การมีเจตคติที่ไม่เหมาะสมรวมถึงสภาพแวดล้อมที่หล่อหลอมในสังคมร่วมด้วย

จากการศึกษา แนวคิดและงานวิจัยทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ไม่มากนักและส่วนใหญ่ไม่สามารถอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมได้โดยตรง ทำให้ได้ข้อมูลเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ครั้งนี้ ดังนี้

----- ความสัมพันธ์ที่ไม่ได้ศึกษา

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบวิเคราะห์เชิงสำรวจ (analytical survey research) โดยศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

ประชากรที่ศึกษา

นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่ง

ตัวอย่างที่ศึกษา

นักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2535-2538 หลักสูตรภาคปกติ ตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาเป็นต้นไป จำนวน 255 คน

การเลือกตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างได้ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอนโดยการแบ่งเป็นชั้นหรือพวก (multi-stage stratified sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งหน่วยตัวอย่างนักศึกษาออกเป็นคณะต่าง ๆ 7 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ขั้นที่ 2 จำแนกหน่วยตัวอย่าง คือ นักศึกษาแต่ละคณะเป็นกลุ่มเพศชาย เพศหญิง เนื่องจากเพศมีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างจากรายชื่อนักศึกษาที่แยกคณะและเพศไว้ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ตามสัดส่วนที่คำนวณไว้ตามตารางการคำนวณตัวอย่างจนครบ 715 คน

การคำนวณขนาดตัวอย่างได้ใช้วิธีของ เคริชซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) สำหรับประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีจำนวนสมาชิกสามารถนับได้ครบถ้วน ดังนี้

$$\text{สูตร } n_0 = \frac{Z_{\alpha}^2 NP(1-P)}{Nd^2 + Z_{\alpha}^2 P(1-P)}$$

n_0 = แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P = แทนสัดส่วนของคำตอบในพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

Z_{α}^2 = แทนค่าวิกฤติจากตารางการแจกแจง Z ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05

d^2 = แทนความคลาดเคลื่อนของค่าสัดส่วนในพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับประชากร

N = แทนจำนวนประชากรทั้งหมด (จำนวนนักศึกษาเท่ากับ 3,801 จากงานทะเบียนและสถิติของสถาบัน)

ในที่นี้ $P = 0.5$, $\alpha = 0.05$, $Z_{\alpha}^2 = 3.841$, $d = 0.035$, $N = 3,801$

$$\begin{aligned} n_0 &= \frac{3.841 \times 3801 \times 0.5 \times 0.5}{(0.035)^2 \times 3801 + 3.841 \times 0.5 \times 0.5} \\ &= \frac{3649.910}{5.616} = 650 \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของนักศึกษาในสถาบันที่ศึกษาได้ คืออย่างน้อยที่สุด 650 คน แต่ได้เพิ่มขนาดตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เพื่อป้องกันความไม่ครบถ้วนของข้อมูล ดังนั้นขนาดตัวอย่างจึงเป็น 715 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะแบ่งตามเพศด้วยวิธีการจำแนกตามสัดส่วน (proportion allocation) (นิยม ปุราคำ, 2517: 126-148) โดยใช้

สัดส่วนการคำนวณตัวอย่าง (sampling fraction)

= จำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ / จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในทุกกลุ่ม

โดยถือว่าความแปรปรวนในแต่ละกลุ่มเท่ากัน ผลการคำนวณแสดงไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางสรุปการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีจำแนกตามสัดส่วน

ประชากร	เพศชาย n_1	เพศหญิง n_2	จำนวนตัวอย่าง เพศชาย *	จำนวนตัวอย่าง เพศหญิง*
คณะวิทยาศาสตร์	230	508	42	96
คณะวิศวกรรมศาสตร์	135	42	25	8
คณะพยาบาลศาสตร์	28	418	5	79
คณะศึกษาศาสตร์	307	763	58	144
คณะสาธารณสุขศาสตร์	86	116	16	22
คณะศิลปกรรมศาสตร์	125	87	24	16
คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	186	770	35	145
รวม	1,097	2,704	205	510

* จำนวนตัวอย่างคำนวณจาก $(n_0 / N)N \times n_1(n_2)$

n = จำนวนนักศึกษาเพศชายหรือเพศหญิง

n_0 = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ (715)

N = จำนวนนิสิตทั้งหมด (3801)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองและประยุกต์จากเครื่องมือที่มีอยู่แล้วแบ่งเป็น 6 ส่วน โดย ส่วนที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ส่วนที่ 3-6 ได้ประยุกต์มาจากแบบสอบถามของพิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ภูมิภาค ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ที่พักอาศัย เป็นต้น จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดความรู้เรื่องเพศ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยพิจารณาถึงลักษณะหรือธรรมชาติของความรู้เรื่องเพศ 4 ลักษณะ (สุชาติและวรรณิ์ โสมประยูร, 2531) คือ

2.1 ลักษณะทางสรีรวิทยา (biological aspect) ได้แก่ การเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายต่าง ๆ

2.2 ลักษณะทางสุขวิทยา (hygienic aspect) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

2.3 ลักษณะทางจิตวิทยา (psychological aspect) ได้แก่ สภาวะการเจริญเติบโตทางเพศในด้านอารมณ์และจิตใจ

2.4 ลักษณะทางสังคมวิทยา (sociological aspect) ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ อิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม การสมรส ชีวิตสมรสหรือชีวิตครอบครัว ประเพณีและวัฒนธรรม กฎระเบียบต่าง ๆ

แบบวัดความรู้มีลักษณะเป็น ข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน มีจำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดยมีเกณฑ์ตัดสินคะแนน ดังนี้

มีความรู้ มาก	ได้คะแนน 15-20 คะแนน
มีความรู้ปานกลาง	ได้คะแนน 10-14 คะแนน
มีความรู้ น้อย	ได้คะแนน 0-9 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ข้อความที่ใช้ถามมีทั้งข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ โดยข้อความเชิงบวก ถ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน เห็นด้วยให้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจให้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน ส่วนข้อความเชิงลบให้คะแนนในลักษณะตรงข้ามกัน มีจำนวนเท่ากับ 18 ข้อ (คะแนนเต็ม 90 คะแนน) โดยมีเกณฑ์ตัดสินคะแนน ดังนี้

เหมาะสมดี	ได้คะแนน 68-90 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ได้คะแนน 45-67 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ได้คะแนน 0-44 คะแนน

ในการตัดสินและแปลความหมายของคะแนน เพื่อการจัดกลุ่มคะแนนนั้นปัจจุบันยังไม่มีการเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว แต่อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ ในส่วนของแบบวัดความรู้ เรื่องเพศและเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ได้นำแนวคิดของบลูม (Bloom) มาใช้ในการตัดสิน โดยผู้ที่ได้คะแนนเกินจาก 4 ใน 5 หรือ 3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ อยู่ในระดับดี (Thronkide, 1991: 65-69)

การตัดสินคะแนนในการศึกษาครั้งนี้ จึงได้แบ่งกลุ่มคะแนนเป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับดี ได้คะแนน 3 ใน 4 ระดับปานกลางได้คะแนน 2 ใน 4 และระดับน้อยได้คะแนนน้อยกว่า 2 ใน 4

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นคำสั่งสอนในเรื่องต่าง ๆ ของผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ หากมีการเชื่อฟังในระดับมาก

ให้ 4 คะแนน เชื่อฟังปานกลางให้ 3 คะแนน เชื่อฟังน้อยให้ 2 คะแนน ไม่เชื่อฟังให้ 1 คะแนน และไม่ได้รับการสั่งสอนในเรื่องดังกล่าวให้ 0 คะแนน มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ

การยอมรับในคำสั่งสอนตามประเพณีของผู้ปกครอง มีคะแนนเต็ม 28 คะแนน และผู้ที่มีคะแนน 0 (หมายถึงไม่เคยได้รับคำสั่งสอนใดๆเลย) จะไม่นำมาจัดระดับ เกณฑ์การตัดสินระดับการยอมรับในคำสั่งสอนฯ เทียบจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อที่แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

ยอมรับในคำสั่งสอนฯ มาก	> 3	คะแนน
ยอมรับในคำสั่งสอนฯ ปานกลาง	> 2-3	คะแนน
ยอมรับในคำสั่งสอนฯ น้อย	1-2	คะแนน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ โดยสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการมีคู่อรัก การได้มีโอกาสอยู่ตามลำพังกับคู่อรักและการมีเพศสัมพันธ์ จำนวนคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ให้คะแนน 0 เมื่อไม่เคยมีประสบการณ์ฯ และให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)

โดยพิจารณาว่าไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ใดก็ตามที่กลุ่มตัวอย่างได้ประสบมาแม้จะเป็นเพียงเหตุการณ์เดียวก็ตาม ถือว่า ได้มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศแล้ว จึงมีเกณฑ์การตัดสินคะแนน ดังนี้

มีประสบการณ์ฯ	ได้คะแนน 1-4	คะแนน
ไม่มีประสบการณ์ฯ	ได้คะแนน 0	คะแนน

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 3 ระดับ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง โดยหากกระทำพฤติกรรมนั้นๆเป็นประจำ ให้คะแนน 2 คะแนน กระทำเป็นบางครั้งให้ 1 คะแนน และให้ 0 คะแนน หากไม่เคยกระทำ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

โดยได้แบ่งกลุ่มโดยพิจารณาจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งถือว่าการมีโอกาสได้อยู่กันตามลำพัง (ข้อ 1-3) เป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แล้ว และหากได้มีโอกาสถูกเนื้อต้องตัวกัน (ข้อ 4-6) ยิ่งจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ถึงแม้จะกระทำเป็นบางครั้งก็ตาม จึงได้พิจารณาเกณฑ์การตัดสินคะแนน ดังนี้

พฤติกรรมเพศสัมพันธ์เสี่ยงมาก	ได้คะแนน 7-20	คะแนน
พฤติกรรมเพศสัมพันธ์เสี่ยงน้อย	ได้คะแนน 1-6	คะแนน
พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่ไม่เสี่ยง	ได้คะแนน 0	คะแนน

การพัฒนาเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่ได้สร้างเสร็จแล้วมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยง (validity) และความตรง (reliability) ของเครื่องมือ การหาความเที่ยงของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิรวม 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและความครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงโดยพิจารณาจากความคิดเห็นที่สอดคล้องตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) และวิเคราะห์เป็นรายข้อ (item analysis) ถ้าข้อความใดมีอำนาจจำแนกต่ำได้ตัดทิ้งหรือปรับตามความเหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง ผลของการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้เรื่องเพศเท่ากับ 0.5 เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 0.7 การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 0.8 และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ทำหนังสือขออนุญาตสถาบันการศึกษาในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาแต่ละคณะ
- 2) ขอความร่วมมือในการศึกษาจากที่ทำการไปรษณีย์ ซึ่งตั้งอยู่ในสถาบันการศึกษาในการเก็บรวบรวมจดหมายที่ตอบกลับ
- 3) แจกแบบสอบถามรอบที่ 1 พร้อมหนังสือนำส่งขอความร่วมมือและของที่ระลึกตามรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ในช่องรับจดหมายของสถาบันที่จัดไว้ตามรหัสตัวอักษร แล้วให้กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ ซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่ภายในสถาบัน ภายใน 2 สัปดาห์
- 4) จัดส่งจดหมายเตือนพร้อมแบบสอบถามชุดใหม่ รอบที่ 2 และกำหนดเวลาให้ตอบกลับภายใน 1 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูล SPSS for Windows โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาเพศชายและหญิงเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่ง

สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบที (t-test) ที่เป็นอิสระต่อกันเมื่อกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิฐานะ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ) ประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และที่พัวพันกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา ด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เมื่อข้อมูลอยู่ในระดับนามมาตรา (nominal scale) และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ในข้อมูลระดับช่วงมาตรา (interval scale)

4. วิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาปัจจัยที่สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิงเกี่ยวกับประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่พักอาศัยกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่สามารถร่วมอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 710 คน ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ตอบกลับทางไปรษณีย์ ได้รับการตอบกลับจำนวนทั้งสิ้น 255 คน คิดเป็นร้อยละ 35.92 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของทิววรรณ พิสิฐานนท์ (2538) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราการตอบแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ ในประเด็นเรื่องเพศที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกัน พบว่า มีอัตราการตอบกลับทางไปรษณีย์ร้อยละ 31.88 ผลการวิเคราะห์แสดงดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 255 คน เป็นเพศชายจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 23.63 เพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 71.37 ซึ่งส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (19-25 ปี) มีอายุเฉลี่ย 20.20 ปี โดยนักศึกษาที่มีอายุมากที่สุด คือ 25 ปี อายุน้อยที่สุด คือ 17 ปี

นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกและภาคกลาง โดยนักศึกษาพระมาถน ครั้งหนึ่ง (เพศชายร้อยละ 46.58 เพศหญิงร้อยละ 57.14) มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก รองลงมาร้อยละ 27.40 ในเพศชาย และร้อยละ 24.73 ในเพศหญิง มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง

สำหรับค่าใช้จ่ายที่ได้รับ พบว่า นักศึกษาได้รับค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 2,869.41 บาทต่อเดือน ซึ่งส่วนใหญ่ประเมินว่ามีความเพียงพอ นักศึกษาที่ได้รับค่าใช้จ่ายสูงที่สุด คือ 7,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด คือ 500 บาทต่อเดือน โดยในเพศชายมีค่าใช้จ่าย

ตาราง 1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และเพศ

ข้อมูลส่วนบุคคล	ชาย (n=73)	หญิง (n=182)	รวม (n=255)
อายุ			
วัยรุ่นตอนปลาย (16-18 ปี)	4.11	7.69	6.70
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (19-25 ปี)	95.89	92.31	93.30
อายุเฉลี่ย 20.20 ปี	อายุต่ำสุด 17 ปี	อายุสูงสุด 25 ปี	
ภูมิลำเนา			
ภาคเหนือ	1.37	3.30	2.70
ภาคใต้	6.84	5.49	5.90
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17.81	9.34	11.80
ภาคกลาง	27.40	24.73	25.50
ภาคตะวันออก	46.58	57.14	54.10
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ (บาทต่อเดือน)			
น้อยกว่า 2,000	19.18	31.87	28.20
เพียงพอ	57.14	82.76	
ไม่เพียงพอ	42.86	17.24	
ระหว่าง 2,001 ถึง 3000	52.05	48.35	49.40
เพียงพอ	84.21	92.05	
ไม่เพียงพอ	15.79	7.95	
มากกว่า 3,000	28.77	19.78	22.40
เพียงพอ	80.95	88.89	
ไม่เพียงพอ	19.05	11.12	
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับเฉลี่ย	3,078.08	2,785.71	2,869.41
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่ำสุด-สูงสุด	600-7,000	500- 5,000	500-7,000
ที่พักอาศัย			
บ้านตนเองหรือบ้านญาติ	6.85	6.59	6.70
หอพักมหาวิทยาลัย	13.70	42.86	34.50
หอพักหรือบ้านเช่าเอกชนไม่แยกเพศ	71.23	30.22	41.90
หอพักหรือบ้านเช่าเอกชนแยกเพศ	8.22	20.33	16.90
การมีเพื่อนสนิท			
ไม่มี	15.07	1.10	5.10
มี	84.93	98.90	94.90

ส่วนการใช้เวลาว่าง พบว่า ในนักศึกษาชายใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมากที่สุด ร้อยละ 82.19 รองลงมาใช้เวลาว่างในการคุยกับเพื่อน ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 80.82, 79.45, 78.08 และ 72.60 ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาหญิงใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการคุยกับเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 90.10 รองลงมา ได้แก่ การอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 88.46, 86.26, 79.12 และ 74.18 ตามลำดับดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการใช้เวลาว่างและเพศ

การใช้เวลาว่าง	ชาย (n=73)	หญิง (n=182)
คุยกับเพื่อน	80.82	90.10
อ่านหนังสือ	82.19	88.46
ดูโทรทัศน์	78.08	86.26
ฟังวิทยุ	79.45	79.12
ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน	58.90	74.18
เล่นกีฬา	72.60	47.80
ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ	38.36	33.52
อื่นๆ...(เล่นดนตรี วาดรูป ปฏิบัติ ธรรม)	13.70	12.64

ส่วนแหล่งข้อมูลที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาชาย ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากวิทยุ โทรทัศน์ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้จากหนังสือเอกสาร เพื่อน ครูและ บิดามารดา ตามลำดับ (ร้อยละ 97.26, 89.04, 78.08 และ 75.34 ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากเพื่อนมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้จาก วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือเอกสาร ครูและบิดามารดาตามลำดับ (ร้อยละ 91.21 , 88.46, 88.46, 87.90 และ 81.90 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาระดับของการได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆของข้อมูล พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้รับความรู้ระดับมากจากแหล่งข้อมูลประเภทหนังสือและเอกสารมากที่สุด ส่วนแหล่งความรู้ที่ได้รับระดับน้อย คือ จากคู่มือ บิดามารดา และบุคลากรทางสาธารณสุข รายละเอียดแสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศและ แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องเพศ และระดับความรู้ที่ได้รับ

แหล่งข้อมูล	เพศชาย (n=73)				เพศหญิง (n=182)			
	จำนวน (ร้อยละ)	ระดับความรู้			จำนวน (ร้อยละ)	ระดับความรู้		
		น้อย	ปาน กลาง	มาก		น้อย	ปาน กลาง	มาก
วิทยุ โทรทัศน์	71 (97.26)	7.04	43.66	49.30	161 (88.46)	4.97	50.31	44.72
เอกสาร)	65 (89.04)	7.69	29.23	63.07	161 (88.46)	4.97	27.95	67.08
เพื่อน	57 (78.08)	8.77	61.40	29.82	166 (91.21)	17.47	42.17	40.36
ครู	55 (75.34)	10.90	49.10	40.00	160 (87.90)	8.12	46.25	45.63
บิดามารดา	55 (75.34)	29.10	43.63	27.27	149 (81.90)	42.28	37.58	20.14
บุคลากรทาง- สาธารณสุข	42 (57.53)	30.95	47.62	21.43	123 (67.58)	28.45	46.59	34.96
คู่มือ	33 (45.20)	36.36	33.33	30.30	94 (51.6)	43.62	45.74	10.64
ศึกษาด้วยตนเอง	6 (8.22)	0.00	33.33	33.67	25 (13.74)	28.00	32.00	40.00

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิงเกี่ยวกับ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ

พบว่า มีนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมาก่อนเลย ร้อยละ 44.71 และ ร้อยละ 55.25 เคยมีประสบการณ์แล้ว ในจำนวนนี้เป็นประสบการณ์เกี่ยวกับการมีคู่มือ ร้อยละ 100.00 ทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยในนักศึกษาชายร้อยละ 92.00 นักศึกษาหญิง ร้อยละ 83.30 เคยมีประสบการณ์ไปเกี่ยวกับคู่มือสองต่อสองและพบว่าในผู้ชายร้อยละ 36.00 และผู้หญิง ร้อยละ 23.30 เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ อายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ในเพศชาย คือ 16 ปี เพศหญิง 19 ปี โดยเพศชายที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน มากกว่า 1 คน คิดเป็น 5 เท่าของ

เพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียว ในขณะที่เพศหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คนคิดเป็น 1/2 เท่าของการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียว และพบว่าในเพศหญิงเคยมีประสบการณ์การตั้งครรภ์และทำแท้งสูงถึงร้อยละ 5.60 ดังแสดงในตาราง 4 และ 5 ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ

ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ	ชาย(n=73)		หญิง (n=182)		รวม (n=255)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีประสบการณ์ ๕(0 คะแนน)	22	30.13	92	50.55	114	44.71
มีประสบการณ์ ๕ (1-4 คะแนน)	51	64.86	90	49.44	141	55.29
คะแนนเฉลี่ย	1.81		1.06			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.44		1.21			
คะแนนต่ำสุด-สูงสุด	0-4		0-4			

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศจำแนกตามเพศและลักษณะของประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ

ลักษณะประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ	ชาย (n=51)		หญิง (n=90)	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มีคู่อีก	100.00	0.00	100.00	0.00
ไปเที่ยวกับคู่อีกสองต่อสอง	92.00	8.00	83.30	76.70
อายุเฉลี่ยที่ไปเที่ยวฯ ครั้งแรก	17 ปี		17 ปี	
มีเพศสัมพันธ์	36.00	64.00	23.30	76.70
-มีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน	83.33	0.00	33.48	0.00
-มีเพศสัมพันธ์ 1 คน	16.67	0.00	66.52	0.00
อายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	16 ปี		19 ปี	
เคยตั้งครรภ์และทำแท้ง	0.00	0.00	5.60	94.40

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับเพศ คะแนนเต็ม 20 คะแนน กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงสุด 19 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.26 ± 2.51 และเมื่อแบ่งระดับความรู้เป็น 3 ระดับ พบว่า นักศึกษาทั้งเพศชาย และหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.49 และ 75.82 ตามลำดับ) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สูงกว่าเพศชายเล็กน้อย ตามรายละเอียดในตาราง 6

ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ คะแนนเต็ม 90 คะแนน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสูงสุด 85 คะแนน ต่ำสุด 50 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 71.76 ± 6.94 โดยนักศึกษาเพศชายมีเจตคติอยู่ในระดับดีและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.58 และ 53.42 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.97) มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลางและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

ส่วนพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่ามี คะแนนสูงสุด 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.85 ± 4.59 ในนักศึกษาเพศชาย พบว่า มีพฤติกรรมที่ไม่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 47.95 รองลงมาร้อยละ 32.88 มีพฤติกรรมเสี่ยงมาก และร้อยละ 19.18 มีพฤติกรรมเสี่ยงน้อย สำหรับในนักศึกษาหญิงมีถึงร้อยละ 64.83 ที่มีพฤติกรรมไม่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ สำหรับพฤติกรรมที่เสี่ยงน้อย และมาก มีเพียงร้อยละ 21.98 และ 13.19 ตามลำดับ และพบว่านักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิงเกือบเท่าตัว

และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์รายชื่อ (ตาราง 25 ในภาคผนวก) พบว่า นักศึกษาชายและหญิงที่มีคู่อุปถัมภ์และมีพฤติกรรมเสี่ยงที่ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ ความใกล้ชิดติดต่อกันมาหาสูกัน (ร้อยละ 39.8) รองลงมาได้แก่ การได้จับมือถือแขน (ร้อยละ 20.4) การได้อยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 14.30) การจูบเบาๆที่หน้าผากหรือแก้มและการจูบอย่างหนักหน่วง (ร้อยละ 11.2, 11.2 เท่ากัน)

สำหรับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.6) เพศชาย 1 คน และหญิง 3 คน ตอบว่าไม่เคยได้รับการสั่งสอนในเรื่องจึงมิได้นำมาพิจารณาร่วมด้วย พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยการยอมรับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศสูงกว่าเพศชาย นักศึกษาชายครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.00) มีการยอมรับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับปานกลาง รองลงมาที่มีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับมาก (ร้อยละ 47.20) ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.90) มีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมเท่ากับ 3.25 ± 0.47

ตาราง 6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระดับความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์และการยอมรับในคำสั่งสอน เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ระดับ	ชาย	หญิง	รวม
ความรู้เรื่องเพศ	(n=73)	n=182)	(n=255)
มาก (15-20 คะแนน)	15.07	14.84	14.9
ปานกลาง(10-14 คะแนน)	68.49	75.82	73.7
น้อย (0-9 คะแนน)	16.44	9.34	11.4
คะแนนเฉลี่ย	11.91	12.39	12.26
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.49	2.51	2.51
คะแนนต่ำสุด-สูงสุด	7.00-18.00	0.00-19.00	0.00-19.00
เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	(n=73)	(n=183)	(n=255)
เหมาะสมดี (68-90 คะแนน)	46.58	17.03	20.40
เหมาะสมปานกลาง (45-67 คะแนน)	53.42	82.97	79.60
คะแนนเฉลี่ย	68.81	72.94	71.76
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.52	6.38	6.94
คะแนนต่ำสุด-สูงสุด	54.00-83.00	50.00-85.00	50.00-85.00
พฤติกรรมเพศสัมพันธ์	(n=73)	(183)	(255)
เสี่ยงมาก (7-20 คะแนน)	32.88	13.19	18.80
เสี่ยงน้อย (1-6 คะแนน)	19.18	21.98	21.20
ไม่เสี่ยง (0 คะแนน)	47.95	64.83	60.00
คะแนนเฉลี่ย	4.38	2.52	2.85
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.44	4.06	4.59
คะแนนต่ำสุด-สูงสุด	0.00-20.00	0.00-20.00	0.00-20.00
การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ	(n=72)	(n=179)	(n=251)
มาก (X > 3 คะแนน)			
ปานกลาง (X = 2-3 คะแนน)	47.20	70.90	64.10
น้อย (X < 2 คะแนน)	50.00	29.10	35.10
คะแนนเฉลี่ย	2.80	0.00	0.80
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.97	3.35	3.25
คะแนนต่ำสุด-สูงสุด	0.55	0.41	0.47
	1.00-4.00	2.00-4.00	3.69-4.00

นอกจากนั้นเมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดเพิ่มเติม ดังตาราง 7 และ 8 แล้วพบว่า นักศึกษาชายมีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิธีการคุมกำเนิดในระดับดีและมีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในเรื่องการเลือกคู่ครอง การมีเพศสัมพันธ์ และการคบเพื่อนต่างเพศ การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ และการหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาหญิงมีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศทุกเรื่องในระดับดี และพบว่านักศึกษาชาย และหญิงส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 80) ได้รับคำสั่งสอนในเรื่อง การคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ครองมากที่สุด ส่วนเรื่องที่ได้รับการสั่งสอนน้อยที่สุด คือ การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยของระดับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายข้อและเพศ

ข้อ	ชาย (n=72)		หญิง (n=179)	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. การคบเพื่อนต่างเพศ	2.87	0.71	3.36	0.63
2. การเลือกคู่ครอง	3.00	0.67	3.19	0.55
3. วิธีการคุมกำเนิด	3.25	0.72	3.55	0.57
4. การหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิด อารมณ์ทางเพศ	2.69	0.77	3.14	0.69
5. การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ	2.86	0.69	3.20	0.64
6. การมีเพศสัมพันธ์	3.00	0.91	3.67	0.59
7. การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3.69	0.51	3.69	0.53

ตาราง 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามรายข้อ และเพศ

ข้อ	ชาย (n=72)	หญิง(n=179)
1. การคบเพื่อนต่างเพศ	94.50	97.30
2. การเลือกคู่ครอง	86.30	94.00
3. การหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิด อารมณ์ทางเพศ	67.10	75.80
4. การมีเพศสัมพันธ์	61.60	64.30
5. การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	71.20	61.50
6. วิธีการคุมกำเนิด	69.90	59.30
7. การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ	47.90	53.80

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่านักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องสูงกว่านักศึกษาชาย แต่นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาก่อนสูงกว่านักศึกษาหญิง เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มที่มีความแตกต่างกันดังกล่าวมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.175$) นั้นแสดงว่า นักศึกษาหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและมีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ มากกว่านักศึกษาชาย และมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาก่อนน้อยกว่า ส่วนความรู้เรื่องเพศนั้น ทั้งนักศึกษาชายและหญิงมีความรู้ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในเรื่องประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่าง นักศึกษาชายและหญิง

ปัจจัย	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย		t-test	df	p-value
	ชาย	หญิง			
ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ	1.81	1.06	3.92*	114.78	<0.001
ความรู้เรื่องเพศ	11.91	12.39	-1.36	253	0.175
เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	68.81	72.94	-4.13*	115.75	<0.001
การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.97	3.36	-5.38*	103.86	<0.001

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่พักอาศัย กับ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ภูมิลำเนา และที่พักอาศัย กับ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์

นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิงเกือบ 2 เท่า ส่วน ภูมิลำเนาและที่พักอาศัยพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ต่างกันไม่มาก โดยนักศึกษา ที่มาจากภาคอื่น ๆ (ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์สูงสุด (3.38) ส่วนภาคกลาง และภาคตะวันออกมีคะแนนเฉลี่ย 3.14 และ 2.52 ตามลำดับ ในด้านที่พักอาศัย พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักหรือบ้านเช่าเอกชนไม่แยกเพศมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (3.52) ส่วนนักศึกษาที่พักหอพักหรือบ้านเช่าเอกชนแยกเพศหรือบ้านพักตนเองหรือบ้านญาติ และนักศึกษาที่พักในหอพักมหาวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (2.80 และ 2.07 ตามลำดับ) และเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนดังกล่าวแล้ว พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในนักศึกษาชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา และที่พักอาศัยต่าง ๆ กัน มีคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.436$ และ 0.091 ตามลำดับ)

นั้นแสดงว่า นักศึกษาชายจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาหญิง ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา และที่พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 10-14

ตาราง 10 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ระหว่างนักศึกษาชาย และหญิง

เพศ	จำนวน	คะแนน		t-test	df	p-value
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
ชาย	73	4.38	5.44	3.44*	253	< 0.001
หญิง	182	2.52	4.06			

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ จำแนกตามภูมิลำเนาของนักศึกษา

ภูมิลำเนา	จำนวน (n=255)	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ภาคตะวันออก	138	2.52	4.35
ภาคกลาง	65	3.14	5.09
ภาคอื่นๆ	52	3.38	4.58
(ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ)			

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	35.13	2	17.56	0.832	0.436
ภายในกลุ่ม	5320.49	252	21.11		

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

ที่พักอาศัย	จำนวน(n=255)	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
หอพักหรือบ้านเช่าเอกชนแยกเพศหรือบ้านพักตนเองหรือบ้านญาติ	60	2.80	4.21
หอพักมหาวิทยาลัย	88	2.07	4.09
หอพักหรือบ้านเช่าเอกชนไม่แยกเพศ	107	3.52	5.00

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีที่พักอาศัยต่างๆ กัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	100.89	2	50.44	2.41	0.091
ภายในกลุ่ม	5254.73	252	20.85		

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ) ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ($r = 0.5911$) และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ($r = -0.427$) และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($r = -0.184$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) แต่มีความสัมพันธ์กับอายุ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และความรู้เรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.181, 0.064, 0.055$ ตามลำดับ) นั้นแสดงว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม และไม่ยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ มีเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม และยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ แสดงรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ประสบการณ์เรียนรู้ เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการยอมรับในคำสั่งสอน เกี่ยวกับเรื่องเพศกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ (r)	p-value
อายุ	0.058	0.181
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ	0.094	0.064
ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ	0.591*	<0.001
ความรู้เรื่องเพศ	-0.102	0.055
เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	-0.427*	<0.001
การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ	-0.184*	<0.001

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่สามารถรวมอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

เมื่อเริ่มการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาสมการอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่ได้รับการคัดเลือกตัวแรก คือ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 35.70 จากนั้นเมื่อเพิ่มปัจจัยในขั้นตอนต่อไปของการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ได้รับการคัดเลือกเข้าไปพิจารณาในขั้นที่ 2 คือ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งทำให้สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.50 และเมื่อเพิ่มปัจจัยเพื่อการอธิบายในขั้นตอนต่อไปของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบายเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงดังตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์พหุแบบขั้นตอน ของปัจจัยที่สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

ขั้นที่	ตัวแปร	R ²	R ² change	B	beta	SE(B)	p-value
1	ประสบการณ์	0.357	-	0.178	0.597	0.015	<0.01
	เรียนรู้เรื่องเพศ						
2	ค่าคงที่	0.435	0.078	0.039	0.521	0.014	<0.01
	ประสบการณ์			0.156			
	เรียนรู้เรื่องเพศ			0.156			
	เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	0.435	0.078	-0.345	-0.290	0.058	<0.01
	ค่าคงที่			1.448	0.241	<0.01	

ดังนั้น สมการถดถอยพหุคูณที่ใช้อธิบายพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา คือ

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2$$

$$\text{พฤติกรรมเพศสัมพันธ์} = 1.448 + 0.156\text{ประสบการณ์} - 0.345\text{เจตคติ} \dots(1)$$

จากสมการ (1) แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาก่อน และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในโลกปัจจุบัน ข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ จากทุกมุมโลกสามารถติดต่อกันได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุม จนทำให้เกิดการกลมกลืนทางวัฒนธรรมจากซีกโลกตะวันตกสู่โลกตะวันออก ซึ่งกลุ่มบุคคลที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมจากโลกตะวันตกได้อย่างรวดเร็วก็คือ กลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากเป็นวัยที่อยากทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ชอบความแปลกใหม่ นิยมเลียนแบบ ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อ่อนไหวง่ายและไวต่อความรู้สึกทางเพศ เริ่มมีอิสระ จึงเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่จะมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิงเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยอมรับในคำสั่งสอนตามเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่พักอาศัยที่มีต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา และศึกษาอิทธิพลและลำดับความสำคัญของปัจจัยซึ่งทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรภาคปกติที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่ง ในปีการศึกษา 2535-2538 จำนวน 710 คน โดยใช้แบบสอบถามตอบกลับทางไปรษณีย์ ซึ่งตอบกลับมาจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 35.92 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ด้วยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ที่เป็นอิสระต่อกัน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson 's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ โดยใช้การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคิดเป็นสัดส่วน 1:2.5 (เพศหญิงร้อยละ 71.37 และเพศชายร้อยละ 28.63)ซึ่งจากข้อมูลของงานทะเบียนและสถิติ ก็พบว่า มีสัดส่วนของนักศึกษาชายต่อนักศึกษาหญิงประมาณ 1:2 โดยช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและหญิงอยู่ในวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น (19-25 ปี) และมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคตะวันออกและภาคกลาง ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองเกือบครึ่งหนึ่งมีรายได้อยู่ในช่วง 2,001- 3,000 บาท ต่อเดือน รายได้เฉลี่ย 2,869.41 บาทต่อเดือน และมากกว่าร้อยละ 80 มีเพื่อนสนิท

ส่วนที่พักอาศัย พบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.23) พักในหอพักหรือบ้านเช่า เอกชนไม่แยกเพศ ขณะที่นักศึกษาหญิงเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 42.86) พักในหอพักมหาวิทยาลัย และร้อยละ 30.22 พักในหอพักหรือบ้านเช่าไม่แยกเพศ และพบว่า นักศึกษาทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.12-90.10) ใช้เวลาว่างในการคุยกับเพื่อน อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ ส่วนแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาได้รับเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่าส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 80) ในนักศึกษาชายได้รับจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ เอกสาร ในนักศึกษาหญิงได้รับจากเพื่อน วิทยุโทรทัศน์ หนังสือเอกสาร ครูและบิดามารดา

1. ความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิงเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีดังนี้

1.1 ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ พบว่ามีนักศึกษาชายร้อยละ 64.86 นักศึกษาหญิง ร้อยละ 49.44 เท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ โดยในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 80 เคยมีประสบการณ์ไปเกี่ยวกับคูรักสองต่อสอง ร้อยละ 36.00 ในเพศชาย และ ร้อยละ 23.30 ในเพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ โดยนักศึกษาชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ 1คน : การมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน เท่ากับ 1:5 ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีสัดส่วนเท่ากับ 1:1/2 และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศระหว่างนักศึกษาชายและหญิง (เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 และ 1.06 ตามลำดับ) มาทดสอบทางสถิติ พบว่า นักศึกษาชายมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบว่านักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความรู้อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 68.49 และร้อยละ 75.82 ตามลำดับ โดยในเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.51 เพศหญิงเท่ากับ 12.39 และเมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาชายมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางและระดับดีพอ ๆ กัน คือ ร้อยละ 53.42 และ 46.58 ตามลำดับ ในนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 82.97 มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสูงกว่านักศึกษาชาย โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.94 นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 68.81 และเมื่อทดสอบทางสถิติ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 ด้านการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศพบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีระดับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางและมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 47.20 ตามลำดับ ขณะที่นักศึกษาหญิงมีระดับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.90 อยู่ในระดับมาก โดยทั้งนักศึกษาชายและหญิงได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศและการเลือกคู่อรงมากที่สุด และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ (คะแนนเฉลี่ยของเพศหญิงและเพศชาย เท่ากับ 3.36, 2.97 ตามลำดับ) มาทดสอบทางสถิติพบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.5 ด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พบว่านักศึกษาชายประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 47.95) มีพฤติกรรมไม่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาร้อยละ 32.88 มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มาก ส่วนนักศึกษาหญิงมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 64.83) มีพฤติกรรมที่ไม่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และนักศึกษาชายมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในระดับเสี่ยงมาก มากกว่านักศึกษาหญิงประมาณ 1 เท่าตัว (เพศชายมีคะแนนเฉลี่ย 7.38 เพศหญิง 2.52 ตามลำดับ)ดังนั้นเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มาทดสอบทางสถิติ พบว่า นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพศสัมพันธ์สูงกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศและที่พัวอาศัยกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พบว่า

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ เพศ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ กล่าวคือ

2.1 นักศึกษาชายมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงมากกว่านักศึกษาหญิง ($p < 0.001$)

2.2 นักศึกษาที่มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศมากจะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงมาก ($r = 0.591$)

2.3 นักศึกษาที่มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเหมาะสม จะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงน้อยลง ($r = -0.427$)

2.4 นักศึกษาที่มีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศมากจะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงน้อยลง ($r = -0.184$)

ส่วนปัจจัย อายุ ภูมิสำเนา ที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยที่สามารถร่วมกันอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ โดยสามารถร่วมกันอธิบายได้ถึงร้อยละ 43.50

สรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า อัตราการตอบแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 35.92 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาของสถาบันที่ทำการศึกษามีแหล่งที่พักอาศัยทั้งในและนอกสถาบันฯ โดยนักศึกษาที่พักอยู่ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเฉพาะชั้นปีที่ 1 และ 2 อีกทั้งนักศึกษาบางคนต้องไปฝึกประสบการณ์ภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นเวลานาน โอกาสที่จะได้รับแบบสอบถามซ้ำหรือไม่ได้รับเป็นไปได้อันเป็นสาเหตุให้อัตราการตอบกลับค่อนข้างน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของเจษฎา กิตติสุนทร (2535) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ พบว่าข้อมูลที่มีผลสะท้อนมีผลต่อการไม่ตอบกลับของแบบสอบถามสูงถึงร้อยละ 53.85 และการศึกษาของทิพวรรณ พิสิฐานนท์ (2538: 79) ที่ศึกษาอัตราการตอบกลับทางไปรษณีย์ของนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกัน พบว่ามีอัตราการตอบกลับเพียงร้อยละ 31.88 เท่านั้น

แบบสอบถามที่มีเนื้อหาเป็นประเด็นเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ แตกต่างจากเนื้อหาในแบบสอบถามของรายงานวิจัยอื่น ๆ ที่เป็นเรื่องทั่วไป ข้อมูลเรื่องเพศเป็นข้อมูลที่เป็นความลับส่วนบุคคลและไวต่อความรู้สึกและวัฒนธรรมไทยมักตีความหมายหรือมองเรื่องเพศเป็นพฤติกรรมที่น่าอับอาย ทำให้เกิดการซ่อนเร้นพฤติกรรม ไม่กล้าเปิดเผย ทั้งที่ความเป็นจริงเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นสัญชาตญาณที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่สำคัญของมนุษย์ การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยตรง อาจทำให้ไม่สามารถได้ข้อมูลที่เป็นจริง การเก็บข้อมูลด้วยการตอบแบบสอบถามที่ตอบด้วยตนเองและส่งกลับทางไปรษณีย์จะทำให้ผู้ตอบรู้สึกสะดวกใจในการให้ข้อมูลมากขึ้นเพราะทำให้มีโอกาสพิจารณาคำตอบของตนเอง ทั้งยังช่วยลดความผิดพลาดอันเนื่องมาจากบุคลิกภาพของผู้สัมภาษณ์ด้วย (Nachmias, David and Chva, 1981) แต่ก็มีผลเสียคือ อัตราการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่างจะต่ำกว่างานวิจัยประเภทอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชายมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 64.86) มีประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศมาก่อนแล้ว ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีประสบการณ์ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.44) เท่านั้นที่มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ โดยนักศึกษาชายมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศดังกล่าวสูงกว่านักศึกษาหญิงทั้งในเรื่องการได้มีโอกาสอยู่ตามลำพังกับคู่รัก และการเคยมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 36.00 ในเพศชาย และร้อยละ 23.30 ในเพศหญิง) และประเด็นที่น่าสนใจ คือ ในการมีเพศสัมพันธ์นี้นักศึกษาชายเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วกับคู่นอนมากกว่า 1 คน คิดเป็น 5 เท่าของการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียว ในขณะที่นักศึกษาหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วกับคู่นอนมากกว่า 1 คนคิดเป็น 1/2 เท่าของการมีคู่นอน 1 คน นั้นแสดงว่านักศึกษาชายมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้เนื่องมาจากสังคมไทยยังให้ค่านิยมยกย่องความเป็นชายชาติตรีว่าจะต้องมีความสามารถทางเพศเป็นเลิศในขณะที่เดียวกันค่านิยมในสังคมกลับกำหนดบทบาททางเพศของผู้หญิงไว้ตรงข้ามกับผู้ชายว่ากุลสตรีจะต้องไม่ข้องแวะเรื่องเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, ม.ป.ป.: 3-7)

จากการศึกษายังพบว่านักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ได้รับคำสั่งสอนจากผู้ปกครองในเรื่องการเลือกคู่ครอง การหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ การคบเพื่อนต่างเพศและการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นคำสั่งสอนที่ป้องกันมิให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาชาย ในขณะที่นักศึกษาชายได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อมิให้เกิดปัญหาภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ได้แก่ วิธีคุมกำเนิด และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาหญิง และยังพบว่านักศึกษาหญิงมีการยอมรับในคำสั่งสอนดังกล่าวในทุกเรื่องมากกว่านักศึกษาชายด้วย

ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาทางร่างกาย และจิตใจของเด็ก (สุพิศรา สุภาพ, 2536: 58) ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความเป็นอิสระแก่วัยรุ่นที่แตกต่างกัน ทำให้วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมทางเพศที่สามารถหาประสบการณ์ทางเพศได้มากกว่าวัยรุ่นหญิง โดยไม่ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526: ก-ข) ที่พบว่านักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 40.90 ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 1.60 เช่นเดียวกับการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531: 74-77) ที่พบว่าเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 40.60 ในขณะที่เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 6.60 ทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของออร์และคณะ (Orr et al, 1989: 86-90) ที่พบว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 70.00 ในขณะที่นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 41.00 อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าแนวโน้มนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์จะมีมากขึ้น ส่วนในนักศึกษาชายไม่แตกต่างกันมากนักจากการศึกษาที่ผ่านมา

พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนของปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขของไทยในขณะนี้ เพราะสาเหตุที่สำคัญในการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทย ร้อยละ 81.50 มีสาเหตุมาจากการมีเพศสัมพันธ์ (กองระบาดวิทยา, 2540)

ในด้านความรู้เรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความรู้ไม่แตกต่างกันและไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน ผ่านระบบการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาแล้ว ซึ่งในหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษา และจากผลการศึกษาจะเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 73.70 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามความรู้ที่นักศึกษาตอบถูกไม่ถึงร้อยละ 50.00 ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่แสดงถึงความต้องการทางเพศ โรคเอดส์ และลักษณะทางสังคมวิทยา เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการล่วงเกินทางเพศ การสมรส เป็นต้น (ตาราง 19 ในภาคผนวก) นอกจากนี้ยังพบว่าแหล่งความรู้ที่นักศึกษาได้รับ มาจากแหล่งเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ คือ จากเอกสารและหนังสือต่าง ๆ สื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ นักศึกษามีแหล่งความรู้ที่จัดสรรแล้วให้ศึกษาได้ และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาชายมีเจตคติเกี่ยวกับเพศทางบวกน้อยกว่านักศึกษาหญิง แต่มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของอุมารณ์ ภัทรวานิชย์ (2537) ที่พบว่าวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีแนวโน้มเกี่ยวกับ ทศนคติ ความเชื่อ ในเรื่องบทบาททางเพศในทางบวกสูงกว่าเพศชาย ในขณะที่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาชายสูงกว่าเพศหญิง และเมื่อพิจารณาเจตคติเกี่ยวกับเพศชายข้อ (ตาราง 22 ในภาคผนวก) แล้วพบว่านักศึกษายังมีเจตคติที่ไม่เหมาะสมในหลายเรื่อง ได้แก่ เชื่อว่าความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่น่าอาย การเกิดอารมณ์ทางเพศไม่ใช่เรื่องธรรมชาติ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนจะทำให้ปลอดภัยจากโรค การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น การมีคนรักหลายคนถือว่าเป็นความโก้เก๋จะเป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยในประเด็นดังกล่าวในระดับมากถึงมากที่สุด ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาควรตัดสินใจทำแท้ง และการมีคู่วิเคราะห์เรียนถือว่าการประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจจนถึงเห็นด้วยในระดับมากถึงที่สุด

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้อะไรเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ($r = 0.591$) และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่าผู้ที่มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เรื่องเพศเกี่ยวกับการมีคู่วิเคราะห์ การไปเที่ยวกับคู่วิเคราะห์สองต่อสอง การมีเพศสัมพันธ์ จะมีพฤติกรรม

เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแอบรามสัน (Abramson, 1982: 52-54) ที่ว่าประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาก่อนจะมีผลโดยตรงต่อโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคลนั้น โครงสร้างทางสติปัญญาอาจแสดงออกมาได้ในหลายลักษณะ เช่น ความรู้ เจตคติ ค่านิยม หรือความเชื่อต่าง ๆ แล้วส่งผลต่อไปยังพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาก่อนด้วยตนเอง จะส่งผลไปยังพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันด้วยเช่นกัน นั่นแสดงว่าผู้ที่เคยมีพฤติกรรมมาอย่างไรก็จะปฏิบัติเช่นนั้นอีกต่อไป

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีคูรั้งจะมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ การได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกัน การจับมือถือแขน การอยู่ตามลำพัง (ตาราง 23-25 ในภาคผนวก) การมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศดังกล่าว ทำให้หนุ่มสาวมีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ซึ่งเอื้อต่อการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันในที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของรอส (Roche cited in Muuss et al, 1990: 235-542) ที่พบว่าในระยะของการมีนัด (Dating) ทั้งในนักศึกษาชายและหญิงที่มีการแตะต้องสัมผัสระหว่างกัน จะมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้นตามลำดับด้วย นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่านักศึกษาชายมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16 ปี อายุต่ำสุด 11 ปี ส่วนในนักศึกษาหญิงอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 19 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ในขณะที่วัยรุ่นอเมริกัน โดยเฉลี่ยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี (Kipke et al, 1990) จะเห็นว่าอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นไทยกับวัยรุ่นอเมริกันใกล้เคียงกัน ท่ามกลางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงเป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่สำคัญสำหรับสังคมไทย

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในเด็กวัยรุ่น อาจมีผลกระทบที่สำคัญ คือ การตั้งครรภ์ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมส่วนรวมตามมา และในระบบการศึกษาของเมืองไทยเองก็มีได้อำนาจให้นักเรียนนิสิตนักศึกษาภาคปกติของรัฐสามารถตั้งครรภ์ได้ขณะเรียน ดังนั้นทางออกหนึ่งของพวกเขา ก็คือการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าในจำนวนนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ (ร้อยละ 55.2) นั้น เคยตั้งครรภ์และทำแท้ง ร้อยละ 5.60

เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.427$) และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึงว่านักศึกษาที่มีเจตคติเหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมที่ติงามของสังคมจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยและยังพบว่า เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.263$) แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($r = 0.409$) (ตาราง 26 ภาคผนวก) นั่นหมายถึงนักศึกษาที่มีเจตคติที่เหมาะสมจะเป็นผู้ที่มีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศมากด้วย แต่จะมีประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศน้อย สอดคล้องกับแนวคิดของ ดูเส็ก (Dusex, 1987: 262-264) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นแต่ละคนจะมี

เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันไป ผู้ชายมีเจตคติในทางเสรีมากกว่าผู้หญิง สำหรับผู้หญิงจะมีความเชื่อในทางศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้มีค่านิยมหรือเจตคติแตกต่างกันไปด้วย ตลอดจนประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว อิทธิพลจากคำสั่งสอนของบิดามารดาจะส่งผลให้วัยรุ่นมีแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ต่างกัน

อนึ่ง จากความคิดเห็นรายข้อของแบบวัดเจตคติ ในเรื่องของการมีคู่รัก พบว่า มีผู้เห็นด้วยว่าการกอดจูบเล้าโลมของคู่รักเป็นเรื่องธรรมชาติ ผู้ที่มีคู่รักระหว่างเรียนถือว่าประสบความสำเร็จ การมีใครรักหลายคนถือว่าโก้เก๋เป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป ร้อยละ 76.40, 56.50 และ 77.30 ตามลำดับ ในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์ พบว่า มีผู้เห็นด้วยกับการที่หญิงชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันมากถือเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า และคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ ถึงร้อยละ 65.10, 64.30 และ 74.50 ตามลำดับและมีถึงประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.90) ที่คิดว่าการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาควรทำแท้ง นั้นแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนหนึ่งมีเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ไม่เหมาะสมซึ่งเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร การปลุกฝังเจตคติและสำนึกอันดีงามในวัยรุ่นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างสถาบันครอบครัว การศึกษา และสังคมโดยส่วนรวม เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมที่พึงงามของสังคมไทย

ในเรื่องการยอมรับคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ($r = -0.184$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ได้ กล่าวคือ นักศึกษาที่ยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในระดับมาก จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อย และพบว่ามีผู้ปกครองไม่ถึง 3 ใน 4 ที่สอนบุตรหลานเพศชายเกี่ยวกับการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับในเพศหญิง ยกเว้นเรื่องการหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ซึ่งในเพศหญิงมีการสอนเกิน 3 ใน 4 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองในสังคมไทยยังไม่สั่งสอนบุตรหลานในเรื่องเพศมากนัก เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาพูดอย่างเปิดเผย วัยรุ่นส่วนใหญ่จึงได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศจากสื่อต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และเพื่อน (ตาราง 18 ในภาคผนวก) สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 (ตาราง 17 ภาคผนวก) ใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือและพูดคุยกับเพื่อน สิ่งเหล่านี้จึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากและอาจก่อให้เกิดโทษได้ หากวัยรุ่นไม่สามารถเลือกที่จะรับและปฏิเสธข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองในยุคปัจจุบันควรให้ความเอาใจใส่อบรมสั่งสอนบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ดูเล็ก (Dusex, 1987: 264) กล่าวว่าอิทธิพลจากคำสั่งสอนของบิดามารดาจะส่งผลให้วัยรุ่นมีแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

เช่นเดียวกับ ฟิชเบิน และเอจเซน (Fishbein and Ajzen, 1975: 305) ที่กล่าวว่าบิดามารดาเปรียบเสมือนกลุ่มอ้างอิง (reference groups) ที่สำคัญของวัยรุ่น ซึ่งจะถูกกำหนดให้เป็นความเชื่อของบุคคลว่ามีความสำคัญต่อเขา คิดว่าเขาควรทำหรือไม่ควรทำพฤติกรรมอย่างนั้น ความเชื่อและการยอมรับดังกล่าว จะมีผลต่อเจตคติและการตั้งใจที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น ๆ

ในเรื่องที่พักอาศัย ตามแนวคิดของมูส (Muuss, 1990: 246) ได้ให้ความสำคัญแก่สภาพสิ่งแวดล้อมที่อยู่ล้อมรอบตัววัยรุ่น อันได้แก่ กลุ่มเพื่อนฝูงว่ามีผลต่อความแปรปรวนของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากกว่าวุฒิภาวะหรืออายุของเขาเหล่านั้นที่มีต่อกลุ่มเพื่อนฝูงซึ่งอยู่ร่วมกัน ดังนั้นสภาพปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มวัยรุ่นได้อาศัยอยู่นับเป็นส่วนสำคัญต่อการเริ่มต้นที่จะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530) ที่พบว่าลักษณะที่พักอาศัยมีความสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่กับพ่อแม่หรือญาติใกล้ชิด กับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ตามลำพัง อัตราการมีเพศสัมพันธ์จะเท่ากับ 1 : 4 ส่วนในการศึกษาของพิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536) ที่ศึกษาในคณงานสตรีวัยรุ่น พบว่าที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ ที่พบว่าที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องมาจากมีนักศึกษาพักหอพักมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 34.50 พักบ้านตนเองหรือบ้านญาติร้อยละ 6.70 นอกนั้นร้อยละ 58.80 พักหอพักหรือบ้านพักเอกชนนอกมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคกลางและภาคตะวันออก ดังนั้นจึงมักเดินทางกลับบ้านในวันหยุดสุดสัปดาห์หรืออยู่เป็นประจำประกอบด้วยนักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 มีการยอมรับในคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก (ระดับปานกลางร้อยละ 35.10 ระดับมาก ร้อยละ 64.10) ทำให้ไม่ได้รับอิสระเต็มที่ ยังคงได้รับการดูแลควบคุมอยู่พอสมควรจึงทำให้มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากนิสิตซึ่งพักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเท่าใดนัก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ด้านสถาบันอุดมศึกษา

1. ในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการเปลี่ยนค่านิยมที่ไม่ถูกต้องและสอดแทรกเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่วัยรุ่นไทยโดยเฉพาะในเรื่องการรักษาวาลสงวนตัว การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การวางตัวที่เหมาะสมในสังคม สำหรับวัยรุ่นที่มีคูรัก ไม่ควรอยู่ตามลำพังกับคูรัก และไม่เปิดโอกาสให้ถูกเนื้อต้องตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พบว่าคูรักมักจะปฏิบัติเป็นประจำ อันจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด

2. จัดให้มีแหล่งประโยชน์ในการให้การปรึกษาที่เหมาะสมเกี่ยวเรื่องเพศในวัยรุ่นในลักษณะของกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งกลุ่มดังกล่าวได้ผ่านการอบรมมาก่อน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษา มักใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อน การพูดคุยระหว่างเพื่อนจะมีความเป็นกันเอง เปิดเผยและใกล้ชิดกันมากกว่า ข้อมูลที่ได้จึงเป็นปัญหาที่แท้จริง

3. จัดให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศได้อย่างสะดวก กล่าวคือ นอกจากจะมีบริการหนังสือเหล่านี้ตามห้องสมุดแล้วยังอาจให้บริการยืมได้ที่หอพัก นักศึกษาอีกด้วย และสถาบันอุดมศึกษาเองควรมีหลักสูตรเพศศึกษาซึ่งเน้นความรู้เกี่ยวกับเพศ ในด้านการแสดงออกอารมณ์ทางเพศ การดูแลตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความรู้ในด้านดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ 50

สถาบันครอบครัว

1. ผู้ปกครองควรอบรมสั่งสอนวัยรุ่นทั้งเพศหญิงและชาย โดยถือเป็นเรื่องปกติเกี่ยวกับการวางตัวที่เหมาะสม โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงการป้องกันตนเองเมื่อต้องมีเพศสัมพันธ์ด้วย

2. ผู้ปกครองควรสอดส่องดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน เพื่อป้องกันมิให้มีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีคูรักระหว่างเรียน การไปเที่ยวหรืออยู่กับคูรักตามลำพังสองต่อสอง การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก เป็นต้น เนื่องจากวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ดังกล่าวแล้ว มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงตามมา

สังคม

1. ควรมีการตรวจสอบสื่อและควบคุมให้มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับวัยรุ่น เนื่องจากแหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นมักได้รับจากสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะจากสื่อประเภท วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสาร

2. มีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการเปลี่ยนค่านิยมของสังคมไทยที่มีมาช้านานเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันทางเพศระหว่างเพศหญิงและชายให้มีความเท่าเทียมกัน โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในรูปแบบต่าง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษาและศึกษาเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในนักศึกษา อันจะทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. **จุลสารโรคเอดส์. (2539): 4.**
- เกื้อ วงศ์บุญสิน และเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม. "ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน ไทย." **เอกสารวิชาการเยาวชนไทย 2531.** กรุงเทพฯ: สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531: 79-99.
- คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ. **แผนปฏิบัติการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์. พ.ศ. 2538 - 2539.**
- จรรยา เศรษฐบุตร. "วิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ " **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยทางประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ณ โรงแรมสยามซิตี สิงหาคม, 2535.
- จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- จุฬารัตน์ หัวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นเพศชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหา สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- เจษฎา กิตติสุนทร. ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ชวนันท์ โฆษิต. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกำบังโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์. งานสุขศึกษาฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.
- ชญาดา ศิริภิมย์. **การวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ประยุกต์ .** ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- ชาย โปธิสิตา. " วิเทศประชากร วัยรุ่นคือความหวังแห่งอนาคต." **ประชากรและการพัฒนา. 15(เมษายน - พฤษภาคม 2538): 3.**
- ดวงจิต ชูพันธ์. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

- ทิพวรรณ พิสิฐานนท์. อัตรการตอบแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ของนิสิตนักศึกษา
เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- นาดยา ทรายแก้ว. ผลของการจูงใจที่มีต่ออัตรการตอบกลับของแบบสอบถามที่ส่งทาง
ไปรษณีย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นิยม ปุระคำ. **ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์**. กรุงเทพฯ: ศ.ส.
การพิมพ์, 2517: 126-148.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2540.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. "พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเมืองและเขต
ชนบท." ใน **การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530**, 26-27 พฤศจิกายน
2530: 283 - 298.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียน
สหศึกษากับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.
- พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรี
วัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- ไพศาล หวังพานิช. **วิธีการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา,
2531. (เอกสารโรเนียว)
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. "วัฒนธรรมวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ: สังคมวัฒนธรรมกับ
สุขภาพ." ใน **รายงานการประชุมวิชาการพฤติกรรมสุขภาพครั้งที่ 4**. กรุงเทพฯ:
ไอ เอส พรินติ้งเฮาส์, 2539 .
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. "พัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม." **เอกสารประกอบการสอน
ชุดวิชาคหกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 1 - 2** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2529.
- รวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- รวีวรรณ แสงฉาย. **การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา**. กรุงเทพฯ: ที พี พรินท์, 2538.

- รัชนิกร เศรษฐโช และคณะ. พฤติกรรมและเจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับ การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2519. (อัดสำเนา)
- รัชนี้ วิเศษสังข์. จรรยาวิพากษ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ชายหญิง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- ลัดดา กิติวิภาคและคณะ. การศึกษาจรรยาวิพากษ์เกี่ยวกับพฤติกรรมความสัมพันธ์ ระหว่างชาย หญิง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี การ ศึกษา 2522. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา. มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2525.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.
- วันทนี วาลิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหิดล. ประสิทธิ ผลของสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ ต่อ พฤติกรรมและค่านิยม, 2536.
- สุภาจรรย์ วิชัยโรจน์. การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรม- ศาสตร์. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.
- _____ .จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณณี โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนา พานิช จำกัด, 2531.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2536.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศศึกษาที่หน้ารู้. กรุงเทพฯ: หจก.สไต้ลล์, 2530.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของ วัยรุ่น. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า (ม.5) จ.ขอนแก่น และมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2526.

Abramson, P.R. " Implication of the sexual System. " In **Adolescent, sex and Contraception**. New Jersey: Larance Erlbaum Associates, 1983.

Donald, M.N., et al. " High-risk STD/HIV behavior among college student." **JAMA**. 263 (1990): 3155 - 3159.

✍ Dusex, J.B. **Adolescent Development and Behavior**. New Jersey: Prentice - Hall International, Inc, 1987.

Ferinawaty. **Factors Influencing Sexual Behavior Among Male High School Students in Bangkok 1995**. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 1995.

Gable, K.R. **Instrument Development in the Affective Domain**. Boston: Kenner - Nijholt Publishing, 1986.

Kipke, M.D., Futterman, D. and Hein, K. " HIV infection and AIDS during adolescence." **Medical Clinics of North America**. 74(September 1990): 1149 - 1167.

Koenig, M., Zelnick, M. " The Risk of Premarital First Pregnancy Among Metro- Politan- Area Teenagers. " **Family Planning Perspective**. 14(1982): 239 - 241.

Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. " Determining Sample Size for Research Activities. " **Journal of Education and Psychological Measurement**. 30(1970): 607-610.

Lefrancois, Guy. **The lifespan**. Third Edition, California: Wadsworth, Inc, 1990.

Nachmias, David and Nachmias, Chava. **Research Method in Social Science**. 2 nd. New York: St. Martin's Press. 1981.

Nass, G.D. and Fisher, M.P. **Sexuality Today**. Boston: Jones and Barlett Publishers, 1988.

McCary, J.L. **McCary's Human Sexuality**. Fourth edition, California: Wadsworth Publishing Company, 1982.

Muss, R.E. **Adolescent Behavior and Society**. Fourth Edition, New York: McGraw Hill International Editions, 1990.

Orr, D.P., Wibrandt, M.L., and Brack, C.J. " Report sexual behaviors and self-esteem among adolescents. " **American Journal of Disease Child**. 143(1989): 86-90.

Paxman, J.M., Zuckerman, R.J. **Laws and Policies Affecting Adolescent Health**. W.H.O. Geneva, 1987.

Sicard ,J.M. et al. " The Evaluation of Sexual Behavior and Knowledge of Aids in the School of Burkima Faso: Acknowledge Attitude Belief and Practice. "

Am - Social - Medicine Journal. 72 (1992): 63-72.

Throndike et al . **Measurment and Evaluation in Psychology and Education.** Fifth edit,Singapore: Mcmillan Publishing Company, a division of Macmillan, Inc, 1991.

UNESCO . **Family Life Education " Package One. "** The UNESCO Principle Regional Office for Asia and Pacific Bangkok, Thailand, 1989.

Weiss, S. et al. " Sex, Contraception and Pregnancy Among Adolescents in Mexico City. " **Studies in Family Planning Journal.** 22(1991): 79-81.

Zastrone, C.H. "Selftalk: A new theory to understanding and Treating Sexual Problems." **J.Sex.Educ. Ther.** 6 (1979), 51-57.

ภาคผนวก 1

ตาราง 17 ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามการใช้เวลาว่างและเพศ

ประเภทของการใช้เวลาว่าง	ชาย (n=73)	หญิง (n=182)
การใช้เวลาว่าง		
คุยกับเพื่อน	80.82	90.10
อ่านหนังสือ	82.19	88.46
ดูโทรทัศน์	78.08	86.26
ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน	58.90	74.18
ฟังวิทยุ	79.45	79.12
เล่นกีฬา	72.60	47.80
ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ	38.36	3.52
อื่นๆ...(เล่นดนตรี วาดรูป ปฏิบัติ ธรรม)	13.70	12.64

ตาราง 18 ร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องเพศ

แหล่งข้อมูล	ระดับความรู้ (n=255)			
	จำนวน (ร้อยละ)	น้อย	ปาน กลาง	มาก
วิทยุ โทรทัศน์	232(90.98)	5.60	48.28	46.12
เอกสาร	226(88.63)	2.21	8.41	65.93
เพื่อน	223(87.45)	15.25	47.09	37.67
ครู	215(84.31)	8.84	46.98	44.19
บิดามารดา	204(80.00)	38.73	39.22	22.05
บุคลากรทางสาธารณสุข	127(49.80)	41.73	42.52	15.75
คู่มือ	165(64.71)	29.09	39.39	31.52
ตนเอง	31(12.16)	22.58	32.26	45.16

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของการตอบถูกในเรื่องความรู้เพศสัมพันธ์ จำแนกรายข้อ

ข้อ	ชาย(n=73)	หญิง(n=182)	รวม(n=255)
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
1	34(46.6)	117(64.3)	151(59.2)
2	25(34.2)	42(23.1)	67(26.3)
3	35(72.6)	10.9(59.9)	144(56.5)
4	53(72.6)	138(75.8)	191(74.9)
5	37(50.7)	112(61.5)	149(58.4)
6	41(56.2)	137(75.3)	178(69.8)
7	31(42.5)	83(45.6)	114(44.7)
8	25(34.2)	58(31.9)	83(32.5)
9	66(90.4)	169(92.9)	235(92.2)
10	70(95.9)	173(95.1)	243(95.3)
11	69(94.5)	163(89.6)	232(91.0)
12	69(94.5)	158(86.8)	227(89.0)
13	39(53.4)	109(59.9)	148(58.0)
14	26(35.6)	80(44.0)	106(41.6)
15	64(87.7)	158(86.8)	222(87.1)
16	63(86.3)	134(73.6)	197(77.3)
17	44(60.3)	152(83.5)	196(76.9)
18	35(47.9)	65(35.7)	100(39.2)
19	34(46.6)	77(42.3)	111(43.5)
20	41(56.2)	104(57.1)	145(56.9)

ตาราง 20 ร้อยละของนักศึกษาชายจำแนกตามระดับเจตคติคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ

ข้อ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.
1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นเป็นเรื่องน่าอาย เพราะทำให้คนอื่นรู้ว่าเป็นหนุ่ม เป็นสาวแล้ว *	60.3	32.9	1.4	2.7	2.7	4.45	0.88
2. การมีประจำเดือนในเพศหญิงแสดงว่ามีความพร้อมในการเป็นมารดาแล้ว *	28.8	21.9	19.2	17.8	12.3	3.37	1.39
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทางเพศ ผิดศีลธรรมและน่าละอาย *	1.4	0.0	17.8	39.7	41.1	1.81	0.83
4. การเกิดอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ	50.7	42.5	1.4	2.7	2.7	4.36	0.87
5. สตรีไทยยังควรไว้ซึ่งการการรักษานวลสงวนตัว	50.7	31.5	6.8	5.5	5.5	4.16	1.13
6. การกอดจูบ เล้าโลมของคู่รักที่อยู่ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติ *	26.0	32.9	24.7	9.6	6.8	3.62	1.17
7. ความใกล้ชิดกับคนรักตามลำพังในสถานที่ลับตาคนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศได้	37.0	30.1	26.0	4.1	2.7	3.95	1.03
8. หญิงชายที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน *	17.8	41.1	26.0	9.6	5.5	3.56	1.07
9. ชายหญิงที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรใช้วิธีการคุมกำเนิด	56.2	30.1	6.8	6.8	0.0	4.36	0.89
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทด้วยกันทำให้ปลอดภัยจากกามโรคและโรคเอดส์ *	43.8	24.7	20.5	6.8	4.1	3.97	1.14
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันมาก เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า *	43.8	24.7	20.5	6.8	4.1	3.99	1.28
12. การตั้งครภที่ไม่น่าพึงปรารถนา ควรตัดสินใจทำแท้ง*	23.3	34.2	34.2	5.5	2.7	3.14	1.37
13. หญิงชายควรตรวจเลือดหาโรคเอดส์ก่อนแต่งงาน	74.0	20.5	4.1	0.0	1.4	3.69	0.98
14. ผู้ที่มีคู่วัยเรียนถือว่าประสบความสำเร็จ *	16.4	26.0	45.2	6.8	5.5	4.66	0.69
15. การที่มีคนรักหลายคนถือว่าเป็นความโก้เก๋ เป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป*	47.9	20.5	15.1	15.1	1.4	3.41	1.03
16. อายุที่เหมาะสมสำหรับการแต่งงานของสตรีในปัจจุบันควรมากกว่า 20 ปี	56.2	31.5	8.2	4.1	0.0	3.99	1.17
17. การตั้งครภระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	39.7	31.5	15.1	9.6	4.1	4.39	0.81
18. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน *	54.8	15.1	16.4	1.4	12.3	3.93	1.15

* ข้อความเชิงลบ

ตาราง 21 ร้อยละของนักศึกษาเพศหญิงจำแนกตามระดับเจตคติ คະแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเป็นรายข้อ

ข้อ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	\bar{X}	S.D.
1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นเป็นเรื่องน่าอาย เพราะทำให้คนอื่นรู้ว่าเป็นหนุ่ม เป็นสาวแล้ว *	61.0	31.3	3.8	2.2	1.6	4.48	0.81
2. การมีประจำเดือนในเพศหญิงแสดงว่ามีความพร้อมใน การเป็นมารดาแล้ว *	24.2	17.6	11.5	33.0	13.7	3.06	1.43
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทาง เพศ ผิดศีลธรรมและน่าอาย *	2.7	2.2	24.2	50.5	20.3	2.17	0.87
4. การเกิดอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ	52.2	44.0	3.3	0.5	-	4.48	0.59
5. สตรีไทยยังควรไว้ซึ่งการการรักษานวลสงวนตัว	68.7	22.0	7.1	1.1	1.1	4.56	0.77
6. การกอดจูบ เล้าโลมของคู่รักที่อยู่ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ธรรมชาติ *	51.1	32.4	10.4	1.6	4.4	4.24	1.01
7. ความใกล้ชิดกับคนรักตามลำพังในสถานที่ลับตาคนก่อให้เกิด ความสัมพันธ์ทางเพศได้	41.2	46.2	8.8	3.3	0.5	4.24	0.79
8. หญิงชายที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นการ แสวงหาความสุขร่วมกัน *	37.9	29.7	20.9	7.7	3.8	3.90	1.11
9. ชายหญิงที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรใช้วิธีการ คุมกำเนิด	51.1	41.2	5.5	2.2	-	4.41	0.69
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผลิตด้วยกันทำให้ปลอดภัย จากกามโรคและโรคเอดส์ *	72.0	13.2	8.8	1.6	4.4	4.47	1.03
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันมาก เป็นประสบการณ์ ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า *	50.5	25.8	14.8	6.0	2.7	4.15	1.06
12. การตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ควรตัดสินใจทำแท้ง*	24.7	26.4	30.8	13.7	4.4	3.53	1.14
13. หญิงชายควรตรวจเลือดหาโรคเอดส์ก่อนแต่งงาน	81.9	14.3	2.2	0.5	1.1	4.75	0.63
14. ผู้ที่มีคู่วาระหว่างเรียนถือว่าประสบความสำเร็จ *	28.0	35.2	29.1	4.9	2.7	3.81	0.99
15. การที่มีคนรักหลายคนถือว่าเป็นความโก้เก๋ เป็นที่ชื่น ชมของคนทั่วไป*	46.7	34.1	11.5	4.9	2.7	4.17	1.00
16. อายุที่เหมาะสมสำหรับการแต่งงานของสตรีในปัจจุบัน ควรมากกว่า 20 ปี	44.5	47.3	1.6	1.1	5.5	4.24	0.97
17. การตั้งครรรภ์ระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	54.9	22.5	13.2	3.3	6.0	4.17	1.16
18. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติใน สังคมปัจจุบัน *	48.9	27.5	13.7	5.5	4.4	4.11	1.11

* ข้อความเชิงลบ

ตาราง 22 ร้อยละของนักศึกษา(เพศชายและเพศหญิง) จำแนกตามระดับเจตคติ คະแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ

ข้อ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	\bar{X}	S.D.
1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นเป็นเรื่องน่าอาย เพราะทำให้คนอื่นรู้ว่าเป็นหนุ่ม เป็นสาวแล้ว *	60.8	31.8	3.1	2.4	2.0	4.47	0.83
2. การมีประจำเดือนในเพศหญิงแสดงว่ามีความพร้อมในการเป็นมารดาแล้ว *	25.5	18.8	13.7	28.6	13.3	3.15	1.42
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทางเพศ ผิดศีลธรรมและน่าละอาย *	2.4	1.6	22.4	47.5	26.3	2.06	0.87
4.การเกิดอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ	51.8	43.5	2.7	1.2	0.8	4.44	0.68
5. สตรีไทยยังควรไว้ซึ่งการการรักษานวลสงวนตัว	63.5	24.7	7.4	2.4	2.4	4.45	0.90
6.การกอดจูบ เล้าโลมของคู่รักที่อยู่ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติ *	43.9	32.5	14.5	3.9	5.1	4.06	1.09
7.ความใกล้ชิดกับคนรักตามลำพังในสถานที่ลับตาคนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศได้	40.0	41.6	13.7	3.5	1.2	4.16	0.87
8. หญิงชายที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน *	32.2	32.9	22.4	8.2	4.3	3.80	1.11
9.ชายหญิงที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรใช้วิธีการคุมกำเนิด	52.5	38.0	5.9	3.5	0.0	4.39	0.76
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนิตินัดด้วยกันทำให้ปลอดภัยจากกามโรคและโรคเอดส์ *	63.9	16.5	12.2	3.1	4.3	4.33	1.08
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันมาก เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า *	42.0	24.3	18.8	7.8	7.1	3.86	1.24
12. การตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ควรตัดสินใจทำแท้ง*	24.3	28.6	31.8	11.4	3.9	3.58	1.09
13. หญิงชายควรตรวจเลือดหาโรคเอดส์ก่อนแต่งงาน	79.6	16.1	2.7	0.4	1.2	4.73	0.65
14.ผู้ที่มีคู่รักระหว่างเรียนถือว่าประสบความสำเร็จ *	24.7	32.5	33.7	5.5	3.5	3.69	1.02
15. การที่มีคนรักหลายคนถือว่าเป็นความโก้เก๋ เป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป*	47.1	30.2	12.5	7.8	2.4	4.12	1.06
16. อายุที่เหมาะสมสำหรับการแต่งงานของสตรีในปัจจุบันควรมากกว่า 20 ปี	47.8	42.7	3.5	2.0	3.9	4.28	0.93
17. การตั้งครรรภ์ระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย	50.6	25.1	13.7	5.1	5.5	4.10	1.16
18. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน *	50.6	23.9	14.5	4.3	6.7	4.08	1.19

* ข้อความเชิงลบ

ตาราง 23 ร้อยละของนักศึกษาเพศชายจำแนกตามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมเพศสัมพันธ์			\bar{X}	SD.
	ไม่เคย	บางครั้ง	ประจำ		
1.มีความใกล้ชิดติดต่อกัน	0.0	54.3	45.7	1.46	0.51
2. ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน	14.3	71.4	14.3	1.00	0.54
3. อยู่ด้วยกันตามลำพัง	11.4	68.6	20.0	1.09	0.56
4. จับมือถือแขนกัน	14.3	60.0	25.7	1.11	0.63
5.จูบเบาๆที่หน้าผากหรือแก้ม	34.3	48.6	17.1	0.83	0.71
6. โอบกอดกัน	31.4	54.3	14.3	0.83	0.66
7.จูบอย่างหนักหน่วง	48.6	40.0	11.4	0.63	0.69
8. กอดและจูบอย่างเต็มที่ ขณะที่มึนเมา	51.4	42.9	5.7	0.54	0.61
9.กอดและจูบอย่างหนักหน่วง ขณะที่ไม่มีมึนเมา	68.6	22.9	8.6	0.40	0.65
10.มีเพศสัมพันธ์กัน	71.4	20.0	8.6	0.37	0.65

ตาราง 24 ร้อยละของนักศึกษาเพศหญิงจำแนกตามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมเพศสัมพันธ์			\bar{X}	SD.
	ไม่เคย	บางครั้ง	ประจำ		
1.มีความใกล้ชิดติดต่อกัน	9.5	54.0	36.5	1.27	0.63
2. ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน	31.7	60.3	7.9	0.76	0.59
3. อยู่ด้วยกันตามลำพัง	19.0	69.8	11.1	0.92	0.55
4. จับมือถือแขนกัน	28.6	54.0	17.5	0.89	0.67
5.จูบเบาๆที่หน้าผากหรือแก้ม	49.2	42.9	7.9	0.59	0.64
6. โอบกอดกัน	58.7	33.3	7.9	0.49	0.64
7.จูบอย่างหนักหน่วง	76.2	12.7	11.1	0.35	0.68
8. กอดและจูบอย่างเต็มที่ ขณะที่มึนเมา	71.4	20.6	7.9	0.37	0.63
9.กอดและจูบอย่างหนักหน่วง ขณะที่ไม่มีมึนเมา	84.1	11.1	4.8	0.21	0.51
10.มีเพศสัมพันธ์กัน	84.1	11.1	4.8	0.21	0.51

ตาราง 25 ร้อยละของนักศึกษา(เพศชายและเพศหญิง)จำแนกตามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์
คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ

ข้อ	พฤติกรรมเพศสัมพันธ์			\bar{X}	SD.
	ไม่เคย	บางครั้ง	ประจำ		
1.มีความใกล้ชิดติดต่อกันไปมาหาสู่กัน	6.1	54.1	39.8	1.33	0.59
2. ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน	25.5	64.3	10.2	0.85	0.58
3. อยู่ด้วยกันตามลำพัง	16.3	69.4	14.3	0.98	0.56
4. จับมือถือแขนกัน	23.5	56.1	20.4	0.97	0.67
5.จูบเบาๆที่หน้าผากหรือแก้ม	43.9	44.9	11.2	0.67	0.67
6. โอบกอดกัน	49.0	40.8	10.2	0.61	0.67
7.จูบอย่างหนักหน่วง	66.3	22.4	11.2	0.45	0.69
8. กอดและจูบอย่างเต็มที่ ขณะที่มือเสื่อผ้าอยู่	64.3	28.6	7.1	0.43	0.63
9.กอดและจูบอย่างหนักหน่วง ขณะที่ไม่มีเสื่อผ้าอยู่	78.6	15.3	6.1	0.28	0.57
10.มีเพศสัมพันธ์กัน	79.6	14.3	6.1	0.27	0.57

ตาราง 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ

ปัจจัย	เพศ	อายุ	ประสบการณ์	ความรู้	เจตคติ	การยอมรับ	พฤติกรรม
เพศ	1.000						
อายุ	0.094	1.000					
ประสบการณ์	0.166**	0.129*	1.000				
ความรู้	-0.077	0.086	-0.068	1.000			
เจตคติ	-0.275**	-0.051	-0.263**	0.146	1.000		
การยอมรับ	-0.360**	-0.181*	-0.143*	0.028	0.409**	1.000	
พฤติกรรม	0.213**	0.058	0.598**	-0.101	-0.427**	-0.184*	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05,0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ภาคผนวก 2

ชุดที่ 1

แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศ

สัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้เติมข้อความหรือตัวเลขลงในช่องว่างหรือกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ..... ปี

3. ภูมิลำเนา จ.

4. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย

รายวันๆละ..... บาท จาก.....

รายสัปดาห์ๆละ..... บาท จาก.....

รายเดือนๆละ..... บาท จาก.....

อื่นๆ ระบุ..... บาท จาก.....

5. รายได้ที่ได้รับพอใช้หรือไม่

ไม่พอใช้ พอใช้

6. ปัจจุบันพักอยู่ที่ใด

บ้านตนเอง

บ้านญาติ

หอพักในมหาวิทยาลัย

หอพักเอกชน ประเภท () หอพักรวม

() หอพักเฉพาะชาย/ หญิงล้วน

() บ้านพักรวม

() บ้านพักเฉพาะชาย/หญิงล้วน

7. มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวหรือไม่

ไม่มี มี

8. การใช้เวลาว่าง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อ่านหนังสือ คุยกับเพื่อน

เล่นกีฬา ฟังวิทยุ

ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน.

ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ

ดูโทรทัศน์ อื่นๆระบุ.....

9. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจของวัยรุ่น การคบเพื่อน การเลือกคู่ครอง

ความรัก การแต่งงาน การร่วมเพศ การตั้งครรภ์ การคุมกำเนิด

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การทำแท้ง ฯลฯ จากแหล่งใด

(สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

แหล่งข้อมูล	ระดับความรู้ที่ได้รับ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
☐ บิดา มารดา			
☐ เพื่อน			
☐ คู่รัก			
☐ วิทยุ โทรทัศน์			
☐ หนังสือ/เอกสาร			
☐ ครู			
☐ บุคลากรสาธารณสุข			
☐ อื่นๆ			
ระบุ.....			

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ตัวอสุจิมียอายุอยู่ได้ไม่เกิน 1 วัน

มดลูกของเพศหญิงมีลักษณะคล้ายผลชมพู่

เพศชายสามารถผลิตอสุจิได้ตลอดชีวิต

เพศหญิงสามารถตั้งครรภ์ได้ โดยอายุเฉลี่ยประมาณ 10-60 ปี

2. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ลูกอ้มจะมีหน้าที่สร้างตัวอสุจิเท่านั้น

ทางออกของน้ำอสุจิ มีใช้ทางเดียวกับท่อปัสสาวะ

เชื้อพรหมจรรย์ของเพศหญิงจะถึงขนาดต่อเมื่อมีการร่วมเพศเท่านั้น

ผนังหุ้มปลายองคชาติไม่มีประโยชน์ เพราะเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรค อาจทำให้ติดเชื้อได้ง่าย ควรตัดทิ้ง

3. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับการมีประจำเดือนของสตรี

เกิดจากการสลายตัวของเยื่อบุมดลูก

เกิดจากการสลายตัวของไข่ที่ไม่ได้รับการปฏิสนธิ

เป็นการขับเลือดเสียออกจากร่างกายในรอบเดือน

เป็นการลอกตัวของผนังรังไข่ภายหลังการตกไข่แล้ว

4. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับ "ฝันเปียก" ในเพศชาย

เป็นการหลั่งน้ำอสุจิขณะหลับ

เป็นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

เป็นการขับน้ำอสุจิที่ค้างคั่งอยู่ในร่างกาย

เป็นผลจากการที่มีอารมณ์ความต้องการทางเพศสูง

5. เพศหญิงมีโอกาสตั้งครรภ์ได้ง่ายที่สุด ถ้ามีเพศสัมพันธ์ในช่วงใดของรอบเดือน

ช่วงต้นของรอบเดือน

ช่วงกลางของรอบเดือน

ช่วงปลายของรอบเดือน

ทุกช่วงของรอบเดือน

6. การตรวจสอบการตั้งครรภ์ของสตรี วิธีที่ดีที่สุดคือ

ตรวจภายใน

ตรวจปัสสาวะ

ตรวจเลือด

สังเกตจากการขาดประจำเดือน

โปรดพลิก →

7. ข้อใดมิใช่คุณสมบัติของผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ
- | แสวงหาความช่วยเหลือได้เมื่อเกิดปัญหา
 - | สามารถข่มอารมณ์ทางเพศไว้ได้ตลอดเวลา
 - | สามารถพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทางเพศได้
 - | แสดงออกทางเพศได้เหมาะสมกลมกลืนกับชีวิตคน
8. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ
- | เด็กอายุ 9-11 ปีต่อมเพศเริ่มทำงาน
 - | เด็กอายุ 3-6 ปี เริ่มเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างเพศ
 - | การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นเรื่องธรรมดาในวัยรุ่น
 - | เพศหญิงจะหมดความรู้สึกลึกทางเพศเมื่ออยู่ในวัยชราซึ่งแตกต่าง

จากเพศชาย

9. ชายและหญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์(ร่วมเพศ) เพียงครั้งเดียวมีโอกาสตั้งครรภ์หรือไม่
- | ไม่ทราบ
 - | ไม่แน่ใจ
 - | ไม่สามารถตั้งครรภ์ได้
 - | สามารถตั้งครรภ์ได้

10. ข้อใดให้ความหมายของการคุมกำเนิดถูกต้องที่สุด
- | การป้องกันมิให้มีการร่วมเพศ
 - | การป้องกันการปฏิสนธิระหว่างไข่กับอสุจิ
 - | การยับยั้งการผลิตฮอร์โมนที่มีผลต่อการตั้งครรภ์
 - | การป้องกันมิให้อวัยวะเพศของหญิงและชายสัมผัสกันโดยตรง

11. ข้อใดต่อไปนี้เป็นวิธีการคุมกำเนิดตามธรรมชาติ
- | ใส่ห่วงอนามัย
 - | รับประทานยาคุมกำเนิด
 - | การหลั่งน้ำอสุจินอกช่องคลอด
 - | การสวนล้างช่องคลอดภายหลังการร่วมเพศ
12. ข้อใดต่อไปนี้ มิใช่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- | เริม
 - | โรคเอดส์
 - | งูสวัด
 - | หูดหงอนไก่

13. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด
- | กามโรคเกิดจากการร่วมเพศกับโสเภณีเท่านั้น
 - | ผู้ติดเชื้อเอดส์แล้วต้องตายทุกรายในเวลาอันรวดเร็ว
 - | โรคเอดส์ในปัจจุบันพบในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงสูงมากกว่ากลุ่มอื่น
 - | โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดเฉพาะในคนที่มียพฤติกรรมสำส่อนทางเพศเท่านั้น
14. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์
- | ผู้ป่วยโรคเอดส์ไม่จำเป็นต้องงดร่วมเพศกับคู่สมรสของตนโดยเด็ดขาด
 - | AZT เป็นยาที่นำมาใช้รักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ในปัจจุบัน
 - | การว่ายน้ำในสระเดียวกับผู้ป่วยโรคเอดส์ไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์
 - | ทารกทุกคนที่เกิดจากมารดาเป็นโรคเอดส์ จะป่วยเป็นโรคเอดส์ด้วย

15. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดสามารถถ่ายทอดเชื้อไปยังทารก
- | ในครรภ์ได้
 - | ฝีมะม่วง
 - | ซิฟิลิส
 - | หนองใน
 - | หูดหงอนไก่

16. ข้อใดต่อไปนี้ มิใช่ หน้าที่ของครอบครัว
- | สืบสกุล
 - | หาเลี้ยงครอบครัว
 - | อบรมบุตรให้รู้ระเบียบของสังคม
 - | เลือกคู่ครองที่เหมาะสมให้กับบุตร

17. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการทำแท้ง
- | เมื่อทำแท้งแล้วจะทำให้ไม่มีโอกาสตั้งครรภ์ ได้อีกต่อไป
 - | การทำแท้งที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือมีปัญหาสุขภาพถือว่าถูกกฎหมาย
 - | ผู้ชายที่ทำผู้หญิงท้องแล้วไม่รับผิดชอบจนหญิงต้องทำแท้งนั้นต้องได้รับโทษตามกฎหมายด้วย
 - | ผู้หญิงที่บรรลุนิติภาวะแล้วสามารถขอรับการทำแท้งอย่างปลอดภัยได้ที่โรงพยาบาล
18. ข้อใดต่อไปนี้ มิใช่ เงื่อนไขที่ถูกต้องของการสมรสตามกฎหมายที่กำหนด
- | ชายหญิงที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว
 - | ชายหญิงต้องมีบุคลิกดีกลจริต
 - | ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมจะสมรสกันไม่ได้
 - | ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้
19. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับกฎหมายที่ว่าด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา
- | คู่สมรสทั้งเพศหญิงและเพศชาย
 - | เพศชายไม่สามารถข่มขืนเพศหญิงแม้เป็นภรรยาของตนเองได้
 - | การข่มขืนหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี เป็นคดีอาญาที่ไม่อาจยอมความได้
 - | การมีเจตนาจะกระทำการข่มขืน ถึงแม้ว่าอวัยวะเพศจะยังไม่ได้ล่วงล้ำเข้าไป ก็ถือว่าเป็นการข่มขืนแล้ว
20. ข้อใด มิใช่ เหตุแห่งการฟ้องหย่า
- | สามัญภาวะเสี่ยงดูหญิงอื่นฉันทภริยา
 - | สามัญหรือภรรยาเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
 - | สามัญหรือภริยาที่ต้องโทษหรืออยู่ในภาวะล้มละลาย
 - | สามัญหรือภรรยาประพฤติชั่วทำให้อีกฝ่ายได้รับความอับอายอย่างร้ายแรง

โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5
- เห็นด้วย “ 4
- ไม่แน่ใจ “ 3
- ไม่เห็นด้วย “ 2
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง “ 1

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่นเป็นเรื่องน่าอาย เพราะทำให้คนอื่นรู้ว่า เป็นหนุ่ม เป็นสาวแล้ว					
2. การมีประจำเดือนในเพศหญิงแสดงว่ามีความพร้อมในการเป็นมารดาแล้ว					
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความคิดปกติทางเพศ ผิดศีลธรรมและน่าละอาย					
4. การเกิดอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ					
5.สตรีไทยยังคงควรใช้วิธีการการรักนวลสงวนตัว					
6. การกอดจูบ เล้าโลมของคู่รักที่อยู่ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมชาติ					
7. ความใกล้ชิดกับคนรักตามลำพังในสถานที่ลับตาคนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศได้					
8. หญิงชายที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1
9. ชายหญิงที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานควรใช้วิธีการคุมกำเนิด					
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนิสิตด้วยกันทำให้ปลอดภัยจากกาโรคและโรคเอดส์					
11. การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รักกันมาก เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและคุ้มค่า					
12. การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ควรตัดสินใจทำแท้ง					
13. หญิงชายควรตรวจเลือดหาโรคเอดส์ก่อนแต่งงาน					
14. ผู้ที่มีคู่วัยระหว่างเรียนถือว่าประสบความสำเร็จ					
15. การที่มีคนรักหลายคนถือว่าเป็นความโก้ เป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป					
16. อายุที่เหมาะสมสำหรับการแต่งงานของสตรีในปัจจุบันควรมากกว่า 20 ปี					
17. การตั้งครรภ์ระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่น่าอับอาย					
18. การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการยอมรับในคำสั่งสอนจากผู้ปกครอง คำชี้แจง ท่านมีความเชื่อในคำอบรมสั่งสอนของผู้ปกครองในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด จงใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

- เชื่อฟังมาก ให้คะแนน 4
- เชื่อฟังปานกลาง “ 3
- เชื่อฟังน้อย “ 2
- ไม่เชื่อฟัง “ 1
- ไม่ได้รับการสอน “ 0

คำสั่งสอนที่ได้รับในเรื่อง	4	3	2	1	0
1. การคบเพื่อนต่างเพศ					
2. การเลือกคู่ครอง					
3. วิธีการคุมกำเนิด					
4. การหลีกเลี่ยงจากสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ ภาพยนตร์/หนังสือ โป๊/รูปภาพ					
5. การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ					
6. การมีเพศสัมพันธ์					
7. การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์					

โปรดพลิก →

ส่วนที่ 5 ประสบการณ์ทางเพศที่ได้เรียนรู้มาก่อน(เหตุการณ์ที่ผ่านมา นานกว่า 6 เดือนขึ้นไป)

1. ท่านเคยมีคูรัก (ต่างเพศหรือเพศเดียวกัน) หรือไม่
 ไม่มี (ข้ามไปตอบส่วนที่ 6)
 มี ประเภทของคูรัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 (-) ต่างเพศ
 () ชายกับชาย
 () หญิงกับหญิง

2. ท่านเคยไปเที่ยวกับคูรักสองต่อสองหรือไม่
 ไม่เคย เคย
 นัดพบกับคูรักครั้งแรกเมื่ออายุ ระบุ.....ปี

3. มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันหรือไม่
 ไม่มี (ข้ามไปตอบส่วนที่ 6)
 มี เมื่ออายุ.....ปี
 การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นความยินยอมของท่านหรือไม่
 ไม่ใช่ ระบุสาเหตุ.....
 ใช่

4. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มากกว่าหนึ่งคนหรือไม่
 ไม่เคย เคย ระบุจำนวน 5 คน

5. ท่านเคยตั้งครรภ์หรือไม่
 ไม่เคย เคย

ถ้าเคยท่านทำแท้งหรือไม่
 () ทำ () ไม่ทำ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน
 ภายใน 6 เดือนที่ผ่านมาท่านมีคูรัก(ต่างเพศหรือไม่)
 ไม่มี (ไม่ต้องทำต่อ)

มี
 คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องหนึ่งช่องใดที่ตรงกับ
 การปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด
 ถ้าท่านมีคูรัก ท่านและคูรักมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่

พฤติกรรม	ไม่เคย	บางครั้ง	ประจำ
1. มีความใกล้ชิดติดต่อกันไปมาหาสู่กัน			☒
2. ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน			
3. อยู่ด้วยกันตามลำพัง			
4. จับมือถือแขนกัน			
5. จูบเบาๆที่หน้าผากหรือแก้ม			
6. โอบกอดกัน			
7. จูบอย่างหนักหน่วง			
8. กอดและจูบอย่างเต็มที่ ขณะที่มิ เสื่อผ้าอยู่			
9. กอดและจูบอย่างหนักหน่วง ขณะที่ มิมีเสื่อผ้าอยู่			☒
10. มีเพศสัมพันธ์กัน			☒

โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

☺ ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ ☺

ชุดที่ 2

